

ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง

ปริญญานิพนธ์
ของ
อาคม แก้วเอียด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
มกราคม 2545
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง

บทคัดย่อ

ของ

อาคม แก้วเอียด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

มกราคม 2545

160034

อาคม แก้วเอียด. (2544). ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา

อิสลาม ในจังหวัดพัทลุง. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์

สมรรถชัย น้อยศิริ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อทราบปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง เป็นนักเรียนชาย 283 คน นักเรียนหญิง 317 คน รวม 600 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา

นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนมีความเข้าใจในหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา, หนังสือ และคู่มือประกอบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหา ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ มีปัญหา อยู่ในระดับน้อย

2. ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ที่อยู่ในระดับมาก คือ ความสามารถในการสาธิตกิจกรรมทุก ๆ อย่างให้นักเรียนดูได้ ความสามารถในการตัดสิน กีฬาของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้ ความตั้งใจในการ สอนของครูพลศึกษาและการเอาใจใส่ให้นักเรียน ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครู พลศึกษา ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษา

3. ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา

นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา ที่อยู่ในระดับมาก คือ จำนวนอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับ จำนวนนักเรียน อุปกรณ์ทางด้านสันทนาการ เช่น เครื่องเล่นเทป เครื่องฉายสไลด์ เพื่อ ประกอบการเรียนการสอน อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียน เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา ฯลฯ และมีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ อุปกรณ์และเครื่องมือทดสอบ สมรรถภาพทางกายหรือเครื่องฝึกบริหารกาย

4. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาที่อยู่ในระดับมาก คือ ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยาก-ง่าย ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่กำหนด วัดและประเมินผลก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง วัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคเรียน

PROBLEMS OF LEARNING PHYSICAL EDUCATION IN PRIVATE ISLAMICS
SCHOOLS IN PHATTHALUNG PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
ARKOM KAEW-AIET

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
January 2002

Arkorn Kaew-aiet. (2001). *Problems of Learning Physical Education in Private Islamic Schools in Phatthalung Province*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education).
Bakgkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee :
Assist Prof. Samatchai Noisiri, Assist Prof. Jiamsak Panitchaikul.

This study aimed to investigate problems of learning Physical Education in private Islamic school in Patthalung province. The subjects consisted of 600 students with 283 males and 317 females in private Islamic school in Patthalung Province by Simple Random Sampling. The questionnaire was administered. Then data were analyzed percentage, mean and standard deviation.

The results revealed that :

1. Problems on Physical Education curriculum and instruction

Their opinion on Physical Education curriculum and instruction was at a low level as a whole. When considered each aspects, it was found that students's understanding of Physical Education curriculum and instruction was at a highest level, curriculum – based – instruction and lesson, and appropriate provision for the individual differences were at a high level, while other problems were at a low level.

2. Problem on Physical Education teacher

Their opinion on Physical Education teacher was at a low level as a whole. When considered each aspects, it was found that judging ability of Physical Education teacher was at a highest level, public relations with the superior and teacher of other fields, and consistency and being on time were at high level, respectively, whereas other problems were at a low level.

3. Problems on place, equipment and convenience of Physical Education

Their opinion on place, equipment and convenience of Physical Education was at a low level as a whole. When considered each aspects, it was found the competency test tool and equipment, and exercise equipment was at a highest level, audio – visual tools such as tape recorder, slide player for instruction, and bath room were at a high level, respectively, where as other problems were at a low level.

4. Problems on Physical Education Evaluation and measurement

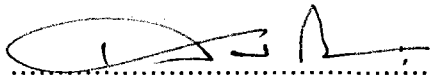
Their opinion on Physical Education evaluation and measurement was at a low level as a whole. When considered each aspects, it was found that proportion of difficulty as to test item was at a highest level, Physical competency test and measurement of student at the end the semester, and checking and informing student on time were at a high level, respectively, where as other problems were at a low level.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง

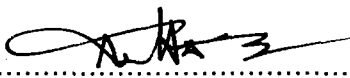
ของ
นายอาคม แก้วเอียด

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

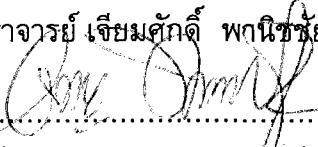

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

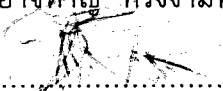
วันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. 254๕

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมรรถชัย น้อยศิริ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจียมศักดิ์ พกนัยกุล)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ อาจหาญ ทรงงามทรัพย์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เล่ววัลย์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมรรถชัย น้อยศิริ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล กรรมการ ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ขอขอบคุณ อาจารย์ อาจหาญ ทรงงามทรัพย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่าและช่วยเหลือให้ปริญญานิพนธ์สำเร็จลงได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อหิ้นและคุณแม่เคลือม แก้วเอียด เป็นอย่างสูง ที่ให้ความรักและอบรมเลี้ยงดูผู้วิจัยจนเติบโตมาจนถึงทุกวันนี้ ขอขอบคุณเป็นพิเศษ คุณสมนึก-คุณอุบล บุญมณี คุณประกาศ คุณสมบัติ คุณเนตรนภา แก้วเอียด ที่รักที่สุดทุกคน ที่ให้ความรัก กำลังใจ โอกาสและหลายสิ่งหลายอย่างแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอระลึกถึงบุญคุณของคุณพ่อคุณแม่และพี่ ๆ ทุกคน ไว้ในใจของตลอดไป

กราบขอบพระคุณ คุณปู่ขาว จุลรัตน์ คุณทวดคล้าย โต๊ะทรัพย์ ขอบคุณคุณลุงผ่อง-คุณป้าเขียน คุณอรุณ-จรีพร คุณประยูร-ภัสสวดี คุณเจริญและครอบครัว คุณถวิล-คุณประยูร แก้วดีพร้อม ขอขอบคุณครอบครัวบุญมณี เป็นอย่างสูงที่ให้ความรักและกำลังใจ คุณสนั่น คุณวีระ คุณทวีศักดิ์ ไชยสินธน์และครอบครัว คุณวีรศักดิ์ ทับคล้าย คุณกณัฐฐา นวลใสและทุก ๆ คนที่ทำให้กำลังใจ

ความดีของปริญญานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขออุทิศให้กับ ท่านพระครูรังสีโสภณ (ริน จุลรัตน์) และคุณแม่ห้อง แก้วสองเมือง ผู้เป็นที่เคารพรักของผู้วิจัย ผู้วิจัยขอระลึกถึงและเก็บเอาความดีของท่านทั้งสองไว้เป็นแบบอย่างที่ดีตลอดไป

อาคม แก้วเอียด

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	4
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร	7
บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา	9
วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา	10
การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา	11
ความเป็นมาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม	12
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามภาคใต้	16
สภาพทั่วไป	16
หลักสูตรอิสลามศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2535	22
หลักสูตรวิชาพลศึกษามัย	25
ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
งานวิจัยในต่างประเทศ	34
งานวิจัยในประเทศ	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	42
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	42
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	44
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
การจัดกระทำข้อมูล	46
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	47
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	58
สังเขปความมุ่งหมายของการวิจัย	58
สรุปผลการวิจัย.....	59
อภิปรายผล	62
ข้อเสนอแนะ	67
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก	73
ประวัติย่อผู้วิจัย	81

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง	43
2 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	48
3 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตรวิชาพลศึกษา ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง	50
4 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง	52
5 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และ สิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง	54
6 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผล วิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง	55

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ดังเช่นพระราชดำรัสขององค์สมเด็จพระมกัฏเกล้าเจ้าอยู่หัว (ศูนย์อิสลามแห่งประเทศไทย.

2530 : 1) ตอนหนึ่งว่า

“ชนอิสลามได้มาเห็นความจริงโดยแน่แท้แห่งพระราชาโอบายของพระเจ้าแผ่นดินสยามตั้งแต่อดีต
รัชกาลมาว่า ได้มีพระราชหฤทัยที่จะทำนุบำรุงชนหมู่ชาติใด ภาษาใด และศาสนาใด ที่เข้ามา
พึ่งพิงพระบรมโพธิสมภารแล้ว ย่อมทรงสงเคราะห์เสมอหน้ากันหมด ตัวเราเป็นผู้รักษาหาก
ก็ตั้งใจเช่นเดียวกันเสมอ ได้มีน้ำใจไมตรีต่อชนอิสลามไม่ผิดกับชนในศาสนาอื่น อิสลามศาสนิก
จึงเชื่อว่าเราตั้งในการกระทำความดีในหน้าที่ผู้อุปถัมภ์เต็มความสามารถให้แก่ท่านทั้งหลาย
ได้ร่มเย็นเป็นสุขเช่นที่ท่านได้รับมาแล้ว”

ปิยนภ บุนนาค (2534 : 9) ได้ศึกษาถึงปัญหานโยบายการปกครองของรัฐบาล
ต่อชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า รัฐบาลได้ตระหนักถึงปัญหาของจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ นับตั้งแต่ก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครองใน พ.ศ.2475 จนถึงปัจจุบัน สำหรับ
ในระหว่าง พ.ศ.2475 – 2516 รัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจขึ้นเพื่อปรับนโยบายหลักนั้น
ให้เข้ากับสภาพบุคลากรและพื้นที่ตั้งในด้านการปกครอง การศึกษา การสาธารณสุข และอื่น ๆ
เช่น พระราชบัญญัติว่าด้วยการใช้กฎหมายอิสลามเขตจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสตูล
พระราชบัญญัติมัสยิดอิสลาม พ.ศ.2490 เป็นต้น อย่างไรก็ตาม โดยส่วนรวมรัฐบาลมีนโยบายใน
การปกครองชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นพิเศษ ตามภูมิหลังทางด้านวัฒนธรรม
ประเพณี และศาสนา

โดยเฉพาะนโยบายทางการศึกษา เนื่องจากโรงเรียนเอกชนศาสนาอิสลามนั้นแปร
สภาพจาก “ปอเนาะ” ซึ่งหมายถึง สำนักศึกษาวิชาการศาสนาอิสลาม โดยกระทรวงศึกษาธิการ
ได้เริ่มดำเนินการปรับปรุงปอเนาะตั้งแต่ปี 2504 ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2503

(คณิดา นิजरัลกุล และคณะ. 2535 : 26 ; อ้างอิงจาก สำนักศึกษาธิการเขตการศึกษา. 2533 : 5) โดยได้มีการเปลี่ยนเป็นโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม และเปลี่ยนเป็น “โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม” ทั้งหมด ในช่วง พ.ศ.2508 – 2514 (คณิดา นิजरัลกุล. 2535 : 27) พื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้ เป็นพื้นที่ที่มีชาวมุสลิมอาศัยอยู่มากที่สุด โดยเฉพาะในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม และอีกหลาย ๆ จังหวัดของพื้นที่ภาคใต้ที่มีชาวไทยมุสลิมอาศัยอยู่ เช่น จังหวัดพัทลุง ซึ่งมีจำนวนประชากรประมาณ 497,254 คน (สำนักงานจังหวัดพัทลุง. 2542 : 16 – 17) มีผู้นับถือศาสนาอิสลาม 51,325 คน คิดเป็นร้อยละ 10.64 ซึ่งเป็นประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งที่ที่น่าสนใจ ชาวไทยมุสลิมในจังหวัดพัทลุงส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในอำเภอปากพะยูน อำเภอเขาชัยสน อำเภอกงหรา และอำเภอตะโหมด มีการผสมผสานทางสังคมระหว่างกลุ่มชนค่อนข้างสูง ซึ่งมีความแตกต่างจากชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้หลายประการ เช่น ใช้ภาษาไทยเพื่อติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมไม่แตกต่างจากประชากรทั่วไปในจังหวัดอื่น ๆ สภาวะและเหตุการณ์ทางการเมืองไม่ได้แตกต่างจากประชาชนที่เป็นส่วนใหญ่ในภาคใต้ ซึ่งแตกต่างจากจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีเจ้าผู้ครองนครมีฐานะเป็นเมืองประเทศราช และการแทรกแซงทางการเมืองจากต่างประเทศก็มีน้อยมาก (คำณวน นวลสนอง. 2540 : 5) ทางด้านการศึกษาของชาวไทยมุสลิมนั้น ชาวไทยมุสลิมนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) ซึ่งโรงเรียนเหล่านี้จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเช่นเดียวกับโรงเรียนรัฐบาลทั่วไป ในส่วนของจังหวัดพัทลุง มีโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จำนวน 8 โรงเรียนด้วยกัน ซึ่งตั้งอยู่ใน 4 อำเภอ ที่กล่าวมาข้างต้น โดยมุ่งจัดการศึกษาให้แก่ชาวไทยมุสลิมโดยเฉพาะ โดยการให้การสนับสนุนจากรัฐบาลในทุก ๆ ด้าน แต่ก็ยังประสบปัญหาต่าง ๆ อยู่มากมายหลายปัญหา ทั้งปัญหาทางด้านงบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาที่สำคัญยิ่ง

✓การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะสำเร็จได้ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่น งบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน หลักสูตร จุดมุ่งหมายและแผนการสอน ที่สำคัญที่สุด คือ ครูพลศึกษาจะต้องเป็นผู้นำและผู้ดำเนินการโครงการนี้ให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขต่อไป

นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม เป็นนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความจำเป็นจะต้องเรียนวิชาที่เกี่ยวกับศาสนาอิสลามตามหลักสูตรการศึกษาด้วย เนื่องจากนักเรียนมุสลิมมีศาสนบัญญัติที่เคร่งครัดมาก อันผิดจากศาสนบัญญัติของศาสนาอื่น โดยเฉพาะการแต่งกาย เช่น นักเรียนหญิงจะต้องสวมเสื้อแขนยาว สวมผ้าห่ม หรือกางเกงขายาว สวมถุงเท้าและต้องคลุมศีรษะ นักเรียนชายต้องสวมกางเกงขายาว เพราะศาสนาให้ชายปกปิดร่างกายอย่างน้อยตั้งแต่สะดือถึงหัวเข่า ขณะที่ปฏิบัติศาสนกิจอยู่ในโรงเรียน แต่ศาสนาอิสลามไม่ได้ห้ามผู้นับถือศาสนาอิสลามออกกำลังกาย แม้กระทั่งองค์ศาสนาเองก็ชอบการออกกำลังกาย และในการประกอบศาสนกิจวันละ 5 เวลา ก็มีอริยบทที่ส่งเสริมการออกกำลังกาย และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของกระทรวงศึกษาธิการ นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามก็ต้องเรียนวิชาพลศึกษาตามที่กำหนดเช่นเดียวกัน

การศึกษาถึงปัญหาของการเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในรายวิชาต่าง ๆ จึงเป็นสิ่งสำคัญ ภายใต้กฎและข้อบังคับที่เคร่งครัด โดยเฉพาะการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นวิชาต้องอาศัยการเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นหลัก โดยเฉพาะชาวไทยมุสลิมด้วยแล้วมีขนบธรรมเนียมและข้อบังคับหลายประการด้วยกันไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย ระเบียบปฏิบัติของศาสนา ซึ่งอาจจะมีผลและก่อให้เกิดอุปสรรคและปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาในจังหวัดพัทลุง เพื่อประโยชน์ในการทำให้ทราบปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ในการนำไปสู่การแก้ปัญหาเหล่านั้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อทราบปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชาพลศึกษา ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง
2. เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้บริหาร ครูพลศึกษา นักเรียน ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้มีการปรับปรุงและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นให้มีน้อยลงและให้หมดไปในโอกาสต่อไป
3. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพัทลุง จำนวน 1,188 คน จากโรงเรียน 5 โรงเรียน คือ โรงเรียนศาสนูปถัมภ์ปากพะยูนูลิธิ โรงเรียนศึกษาธรรมมูลนิธิ โรงเรียนมุสลิมวิทยา (ประชาอุปถัมภ์) โรงเรียนบุญมีศึกษา และโรงเรียนพัฒนาวิทยามูลนิธิ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จาก 5 โรงเรียน ในจังหวัดพัทลุง เป็นชาย 283 คน และนักเรียนหญิง 317 คน รวม 600 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งได้จำนวน 594 คน แต่เพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 600 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักเรียนของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพัทลุง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพัทลุง ซึ่งได้แก่

ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา

ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

ด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัญหา หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งได้แก่ หลักสูตรวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา และการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

การเรียนวิชาพลศึกษา หมายถึง การเรียนและการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 5 โรงเรียน ในจังหวัดพัทลุง คือ

1. โรงเรียนศาสนูปถัมภ์ปากพะยูนมูลนิธิ
2. โรงเรียนศึกษาธรรมมูลนิธิ
3. โรงเรียนมุสลิมวิทยา (ประชาอุปถัมภ์)
4. โรงเรียนบุญมีศึกษา
5. โรงเรียนพัฒนาวิทยามูลนิธิ

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเปิดสอนวิชาศาสนาควบคู่กับวิชาสามัญและ/หรือวิชาชีพ

โรงเรียนเอกชนมาตรา 15 (1) หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการหรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและจัดเป็นรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน

โรงเรียนเอกชนมาตรา 15 (2) หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของ
กระทรวงศึกษาธิการหรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและจัดเป็นรูปแบบการ
ศึกษานอกระบบโรงเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร
2. บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
3. วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา
4. การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา
5. ความเป็นมาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
6. โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามภาคใต้
 - 6.1 สภาพทั่วไป
 - 6.2 หลักสูตรอิสลามศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2535
 - 6.3 หลักสูตรวิชาพลานามัย
7. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 109) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า เป็นโครงร่างที่กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองตามแผนการศึกษาหรือกิจกรรมที่บรรจุได้ในโครงร่าง เป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าและให้ประสบการณ์ที่ดีแก่นักเรียน ซึ่งเป็นทั้งกิจกรรมวิชาการและกิจกรรมเสริมหลักสูตร นอกจากนั้นหลักสูตรยังครอบคลุมถึงการกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอน การใช้สื่อการสอนและการประเมินผลด้วย การพัฒนาหรือการสร้างหลักสูตรจึงต้องทำใน 4 เรื่อง คือ เอกสารหลักสูตร กระบวนวิธีสอนของครู กระบวนการเรียนของนักเรียนและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนไปพร้อม ๆ กัน

เอกวิทย์ ณ ถลาง (2530 : 1) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ทุกอย่าง ที่จัดให้ผู้เรียน เนื้อหาวิชา ทักษะ ทักษะ พฤติกรรม กิจกรรมและสิ่งแวดล้อม เมื่อประมวลเข้ากัน แล้วเป็นประสบการณ์ที่ผ่านเข้ามาในความรับรู้ถือว่าเป็นหลักสูตรทั้งสิ้น

สุจิต เพียรชอบ และอัญญา ประไพตระกูล (2521 : 22) หลักสูตร หมายถึง โครงการ หรือแนวทางการให้การศึกษา การให้การศึกษา คือ การถ่ายทอดความรู้และการวิชาความรู้ วัฒนธรรม การปลูกฝังทัศนคติและค่านิยม การเสริมสร้างความเจริญเติบโตและความสมบูรณ์ ทางกายหรือการให้การศึกษา คือ การพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน โดยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ทางการศึกษาที่กำหนดไว้

สมิตร คุณานุการ (2528 : 3) กล่าวว่า หลักสูตร คือ กิจกรรมหรือประสบการณ์ ทั้งหลายที่ครูหรือโรงเรียนจัดให้ผู้เรียน เพื่อพัฒนาทุกด้าน คือ ร่างกาย อารมณ์ จิตใจและ สติปัญญา

จากคำกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนได้จัดขึ้น ซึ่งเป็นทั้งกิจกรรมทางวิชาการและกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างมวลประสบการณ์และการพัฒนาตัวร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้

ความสำคัญของหลักสูตร

1. หลักสูตรเป็นทั้งมวลประสบการณ์โครงการ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร แนวทาง และยังเป็นกลุ่มวิชาทั้งหลายทั้งปวงที่มุ่งให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมได้รับประโยชน์ และคุณค่าจนเกิดการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามอัตภาพ

2. หลักสูตรช่วยถ่ายทอดวัฒนธรรม ปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมที่ดี เช่น ภาษาไทย เป็นวิชาบังคับสำหรับผู้เรียนทุกระดับชั้น ด้วยเหตุที่ว่าภาษาไทยเป็นวัฒนธรรมของประเทศไทย การสอนวิชาพลศึกษาจะช่วยปลูกฝังศีลธรรม จริยธรรมและความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นต้น

3. หลักสูตรช่วยเสริมสร้างความเจริญเติบโตและความแข็งแรงทางร่างกายและจิตใจ ให้แก่ผู้เรียน สอดคล้องกับปณิธานการจัดการศึกษาของประเทศ เช่น วิชาพลศึกษาช่วยพัฒนา ร่างกายและพัฒนาจิตใจพร้อม ๆ กัน

4. หลักสูตรเป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างปรัชญา ปณิธานหรือจุดมุ่งหมายของการ ศึกษา กับวิธีการสอนหรือการใช้หลักสูตรเข้าด้วยกัน (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2539 : 28)

บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

บุคลิกลักษณะ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างในลักษณะรวม ๆ ของบุคคลหนึ่ง เช่น รูปร่าง ท่าทาง สัดส่วน น้ำเสียง คำพูด ความคิดเห็น ที่สามารถแสดงให้ผู้อื่นมองเห็นได้ ซึ่ง วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 168) ได้อธิบายถึงบุคลิกลักษณะของครูพลศึกษาให้ภาพรวมว่า ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ
2. เป็นผู้ที่มีความสามารถพิเศษในการสอนการฝึกปฏิบัติและการมีส่วนร่วมในกีฬา

ได้หลายประเภท

3. มีความต้องการและพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไป
4. เป็นผู้ที่แต่งกายสะอาดเรียบร้อยเหมาะสมกับสถานที่
5. ครูพลศึกษาต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้
6. มีบุคลิกลักษณะของความเป็นผู้นำและมีความยุติธรรม

จะเห็นได้ว่าครูพลศึกษานับว่าเป็นหัวใจสำคัญของวิชาพลศึกษา ถ้าครูพลศึกษาสามารถจัดโปรแกรมพลศึกษาโดยให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาวิชาพลศึกษามาก วิชาพลศึกษาก็เป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญ อีกทั้งครู ผู้บริหาร นักเรียน ตลอดจนผู้ปกครองก็จะเห็นความสำคัญในวิชาพลศึกษาและต้องการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อไป ดังนั้น ครูพลศึกษาควรจะได้สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองอยู่ตลอดเวลาด้วย

การสอนของครูพลศึกษา

ครูพลศึกษาต้องสอนให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็นได้ด้วยตนเอง สอนให้นักเรียนรักการทำงาน สนใจที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมของส่วนรวม ดังนั้นครูพลศึกษาแต่ละคนต้องมีการวางแผนการเรียนการสอน คือ การตั้งเป้าหมายของการเรียน การตั้งจุดมุ่งหมายในการสอน การเลือกใช้อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนและการวัดผล ประเมินผล ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ การสอนที่ดีจะเป็นกระบวนการสร้างผลผลิตของทักษะการเคลื่อนไหวที่ก้าวหน้า

ดังนั้นการสอนจึงเป็นลักษณะเฉพาะของครูแต่ละคนที่ต้องใช้ความรู้เทคนิคทางการศึกษา อุปกรณ์ เทคโนโลยี สถานที่ นอกจากนี้ครูต้องมีความคิดรวบยอดทางบวก มีบุคลิกภาพที่เป็นมิตร จะเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้เกิดความไว้วางใจ กิจกรรมในกระบวนการสอนของครูพลศึกษาจึงควรมีหลายรูปแบบ เช่น การตั้งคำถาม การช่วยกันแก้ปัญหา การให้คำแนะนำ การช่วยเหลือ การให้กำลังใจ การเอาใจใส่ การให้งาน การให้การบ้าน เป็นต้น

วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา

เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ ประกอบกับการใช้วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากวิชาอื่น ๆ ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องมองเห็นประโยชน์และความสำคัญ เพราะถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอจะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1. วัสดุอุปกรณ์

วัสดุ คือ สิ่งของต่าง ๆ ที่กำหนดเวลาการใช้อย่างจำกัด เช่น ลูกบอลต่าง ๆ เชือก ฯลฯ

อุปกรณ์ คือ สิ่งต่าง ๆ ที่สภาพคงทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่น ดาข่าย ไม้ซอฟท์บอล

บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการดำเนินการเกี่ยวกับระบบต่าง ๆ ของวัสดุอุปกรณ์ คือ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬาและนักเรียนผู้สนใจ เพราะการจัดวัสดุอุปกรณ์ มีความจำเป็นต่อการสอนอย่างมาก ต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้จึงจะทำให้วัสดุอุปกรณ์ดำเนินไปด้วยความปลอดภัย มีประสิทธิภาพและประหยัด วัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรประกอบต่าง ๆ หลายประการ เช่น บุคลากร การจำหน่าย การเลือกซื้อ การเก็บรักษา

2. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารชั้นเรียนด้วยเช่นกัน สถานที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิมส์ ห้องเรียน สระว่ายน้ำ ห้องน้ำ สถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล สนามเด็กเล่น สระว่ายน้ำ

การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 149 – 157) ได้อธิบายไว้ว่า การวัดผล เป็นกระบวนการที่เราหาปริมาณของการพัฒนาหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน ปริมาณที่ต้องการวัดนี้อาจเป็นปริมาณที่เราสามารถมองเห็นได้ เช่น น้ำหนัก ส่วนสูง แต่เกี่ยวกับพัฒนาการในพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น ความมีน้ำใจ ความรู้สึกที่ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนการสอนเป็นปริมาณที่มองเห็นได้ยาก จนกว่านักเรียนจะแสดงออกมาให้เห็นหรืออาจถามคำถามเพื่อให้นักเรียนตอบคำถามหรือปฏิบัติให้ดูจึงจะวัดผลได้ สำหรับการประเมินผลนั้นเป็นการนำผลหรือปริมาณที่เราวัดได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่มีอยู่แล้ว เช่น สอบได้คะแนน 90 คะแนน เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้เกรดหรือระดับคะแนนดีมาก

ประโยชน์ของการวัดผล

1. ช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้ถูกต้อง
2. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. ช่วยแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถ
4. สามารถประเมินผลการสอนของครูได้
5. สามารถวินิจฉัยและทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้
6. ช่วยให้ครูสามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

การให้คะแนนในวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนพลศึกษาควรให้คะแนนตามวัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้กำหนดไว้อย่างครบถ้วน การให้คะแนนถูกต้องตามหลักวิธีการนั้น เพื่อช่วยให้ครูผู้ปกครองนักเรียนและบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนจากการเรียนวิชานั้น ๆ ว่าเรียนได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งมีความหมายต่อครูและนักเรียน เช่น ถ้าทำคะแนนได้น้อยหรือสอบตก ควรมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น และสามารถนำประโยชน์จากการเรียนการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ประโยชน์ของการให้คะแนน

1. คะแนนจะช่วยชี้บอกให้เห็นถึงความสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักเรียนในวิชาที่เรียน

นั้น

2. คณะนั้นจะช่วยชี้บอกให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงคุณภาพของงานของนักเรียนในการเรียนวิชานั้น ๆ
3. คณะนั้นจะช่วยให้นักเรียนบางคนมีความพยายามเรียนมากขึ้น ซึ่งถือเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียนวิชานั้น
4. คณะนั้นจะช่วยเป็นแนวทางในการจัดโปรแกรมการเรียนของนักเรียนและแบ่งกลุ่มการเรียนให้ถูกต้องตามระดับความสามารถให้ดียิ่งขึ้น

ความเป็นมาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

ศูนย์กลางอิสลามแห่งประเทศไทย (2530 : 11 – 13) กล่าวว่า โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเป็นสถาบันการศึกษาประเภทหนึ่ง ตามมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525 ที่แปรสภาพมาจากปอเนาะ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาวิชาศาสนาอิสลาม โดยเฉพาะ การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนในรูปแบบของปอเนาะเดิมนั้น เห็นว่ามีอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศชาติเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาทางด้านการศึกษา การสังคม เศรษฐกิจและการเมือง

ดังนั้น เมื่อ พ.ศ.2503 กระทรวงศึกษาธิการร่วมกับกระทรวงมหาดไทยได้จัดให้มีการประชุมสัมมนาผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนจากกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย สำนักจุฬาราชมนตรี ดาโต๊ะยุติธรรม ผู้ว่าราชการจังหวัด กรรมการอิสลามประจำจังหวัดและโต๊ะครู มติที่ประชุมให้เสนอเรื่องการปรับปรุงปอเนาะต่อกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย

1. ปอเนาะใดมีความสนใจที่จะปรับปรุงกิจการของปอเนาะให้ยื่นเรื่องขอจดทะเบียนต่อทางราชการ
 2. ปอเนาะใดที่จัดกิจการได้ดีอยู่เสมอ จะได้รับการอุดหนุนจากกระทรวงศึกษาธิการ การดำเนินการจดทะเบียนได้เริ่มตั้งแต่ พ.ศ.2504 – 2508 โดยให้เป็นไปตามความสมัครใจของโต๊ะครูหรือเจ้าของปอเนาะ โดยไม่มีการบังคับให้มีการจดทะเบียนแต่ประการใด
- เมื่อปี พ.ศ.2508 รัฐบาลมีความเห็นว่าควรปรับปรุงส่งเสริมปอเนาะที่จดทะเบียนแล้ว ให้แปรสภาพเป็นโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม คณะกรรมการพัฒนาภาคใต้ได้มอบเงิน

พัฒนาการศึกษาแก่ภาคศึกษา 2 ในขณะนั้น จำนวน 100,000 บาท เพื่อนำไปเป็นทุนอุดหนุน และส่งเสริมปอเนาะที่จดทะเบียน

เมื่อ พ.ศ.2508 – 2511 คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้ปอเนาะที่แปรสภาพเป็นโรงเรียน ราษฎรสอนศาสนาอิสลามแล้ว ได้รับการช่วยเหลือและอุดหนุน ดังนี้

ให้เงิน 10,000 บาท ในปีแรกที่ขอจัดตั้ง

ให้ครูช่วยสอนวิชาสามัญ 1 คน

ให้ทุนปีละ 3,000 บาท ในปีถัดไป

ให้การผ่อนผันเรื่องคุณสมบัติบางประการของเจ้าของ ผู้จัดการ ครูใหญ่ และครู

เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2509 คณะรัฐมนตรีมีมติห้ามจัดตั้งปอเนาะใหม่ตามข้อเสนอของ สภาความมั่นคงแห่งชาติ ส่วนที่จัดตั้งอยู่แล้วให้จดทะเบียนให้ถูกต้อง และดำเนินการแปรสภาพ เป็นโรงเรียนให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลา 3 – 5 ปี

เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2510 ได้มีการประชุมผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวง มหาดไทย เพื่อพิจารณามติของคณะรัฐมนตรีและประเมินผลการดำเนินงาน ซึ่งได้ดำเนินการ ตั้งตั้งแต่ปี 2508 ที่ประชุมมีมติให้ดำเนินการกับปอเนาะ ดังนี้

1. ให้จังหวัดต่าง ๆ แจ้งแก่เจ้าของปอเนาะให้มาขอจัดตั้งเป็นโรงเรียนราษฎรสอน ศาสนาอิสลามให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ 15 มิถุนายน 2514

2. ให้ปอเนาะที่เหลือจากการปรับปรุงตามโครงการเดิมนั้น ได้รับการอุดหนุนตาม เกณฑ์และวิธีการของโครงการเดิม แต่จะต้องมีลักษณะครบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. ให้ปอเนาะที่มีลักษณะดังกล่าวได้รับการอุดหนุนต่อ

ในเดือนกันยายน พ.ศ.2513 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้โครงการอุดหนุน โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม พ.ศ.2513 สารสำคัญของโครงการมี 3 ข้อ ดังนี้

อุดหนุนด้วยการให้เงิน

อุดหนุนด้วยการส่งครูช่วยสอนวิชาสามัญและวิชาชีพ

อุดหนุนด้วยการส่งอุปกรณ์การสอนไปให้

หลังจากที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้รับงานกองโรงเรียนราษฎร กรมวิสามัญศึกษาเดิม จึงได้วางโครงการปรับปรุงส่งเสริมโรงเรียนราษฎรสอนศาสนาอิสลาม เรียกว่า “โครงการปรับปรุงโรงเรียนราษฎรสอนศาสนาอิสลาม พ.ศ.251 – 256 และได้ใช้

โครงการนี้ต่อไปจนถึง พ.ศ.2519 และได้รับปรุงโครงการอุดหนุนให้เหมาะสมจึงได้ประกาศเปลี่ยนแปลงใหม่ พ.ศ.2520 – 2524

ปี พ.ศ.2525 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงการอุดหนุนใหม่อีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันให้มากขึ้น และได้ประกาศใช้ตั้งแต่ พ.ศ.2526 – 2529 และยังคงใช้ในปัจจุบันนี้ เรียกว่า “โครงการอุดหนุนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม” โดยได้เปลี่ยนแปลงชื่อที่เรียกจากโรงเรียนราษฎร์ ศาสนาอิสลาม เป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525 อีกด้วย ยังมีปอเนาะเป็นส่วนน้อยมากประมาณ 2 – 3 โรงเรียนเท่านั้นที่ไม่ยอมที่จะแปรสภาพเป็นโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม ซึ่งขณะนี้ได้ล้มเลิกกิจการไปแล้วจากสภาพข้อเท็จจริงที่ปรากฏ หากปอเนาะใดไม่ยอมจดทะเบียนและแปรสภาพนั้นจะมีจำนวนนักเรียนลดลงเรื่อย ๆ จนกระทั่งจะต้องล้มเลิกกิจการไปในที่สุด ทั้งนี้เพราะขาดความนิยมของประชาชน และปัจจุบันหากโรงเรียนใดขาดการสนับสนุนการเรียนการสอนทางด้านวิชาสามัญหรือให้การสนับสนุนน้อยจะมีจำนวนนักเรียนลดลงเรื่อย ๆ เช่นเดียวกัน

จากข้อมูลที่ปรากฏพอสรุปได้ว่า แนวทางการปรับปรุงส่งเสริมปอเนาะให้เป็นโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามและจัดให้มีการเรียนการสอนทางด้านวิชาสามัญและวิชาชีพควบคู่กับการเรียนศาสนานั้น เป็นแนวทางปรับปรุงส่งเสริมที่ตรงและเป็นไปตามความต้องการของประชาชนชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามมากที่สุด อุปสรรคปัญหาที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงปอเนาะเป็นโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามในระยะเริ่มแรก (ปี 2504 – 2510) นั้น คือ ความไม่เข้าใจโดยการกล่าวโจมตีและได้โฆษณาของกลุ่มบุคคลบางพวก โดยกล่าวหาว่าเป็นนโยบายของทางราชการที่จะพยายามขัดและกีดกันในเรื่องภาษามาลายู ขนบธรรมเนียม ประเพณี และศาสนาอิสลามให้หมดสิ้นจากแผ่นดินประเทศไทยไปในที่สุด ซึ่งคำกล่าวโจมติดังกล่าวนั้นปรากฏว่าตรงกันข้าม กล่าวคือ บรรดาผู้บริหารโรงเรียนหลายโรงมีความต้องการที่จะเปิดสอนทางด้านวิชาสามัญมากขึ้น มีการขอข้าราชการครูจากหน่วยงานของทางราชการมากขึ้น ทั้ง ๆ ที่ราชการมีอัตรากำลังครูจำกัด แต่ทางโรงเรียนก็ได้จ้างครูเพื่อสอนวิชาสามัญเพิ่มขึ้น

นโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

นโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม ปรากฏตามลำดับดังนี้

1. มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2509 มีดังนี้

1.1 ห้ามตั้งปอเนาะขึ้นใหม่หากมีการฝ่าฝืนจัดตั้งถูกลงโทษ

1.2 ปอเนาะที่ตั้งอยู่แล้วให้ขออนุญาตและจดทะเบียนภายใน 6 เดือน แล้วให้แปรสภาพเป็นโรงเรียน โดยกำหนดขั้นตอนในเวลาแน่นอน และควรให้สำเร็จผลภายใน 3 – 5 ปี โดยให้กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงมหาดไทยรับไปพิจารณาดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

2. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2512

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า เมื่อปอเนาะได้หมดสภาพและได้แปรสภาพเป็นโรงเรียนราษฎร์หมดแล้ว การดำเนินการขั้นต่อไปเป็นเรื่องของการปรับปรุงประสิทธิภาพทางการศึกษาและเร่งรัดการเรียนภาษาไทย เพื่อให้ประชาชนสามารถพูดและฟังภาษาไทยได้เป็นอย่างดี เพื่อแก้ไขทัศนคติที่ยังไม่ถูกต้องเกี่ยวกับความจงรักภักดีต่อชาติ การอยู่ร่วมกันในสังคมของคนไทยอิสลามและผู้ที่ยึดถือต่างศาสนา มีดังนี้

2.1 เพื่อเร่งรัดให้ประชาชนสามารถพูดและใช้ภาษาไทยได้โดยเร็ว

2.2 เพื่อเปลี่ยนแปลงพื้นฐานเกี่ยวกับทัศนคติและจิตใจของประชาชนให้มีความรู้สึกในความเป็นไทย มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และให้ความสนับสนุนร่วมมือกับรัฐบาล

2.3 เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจและปฏิบัติตามหลักศาสนาอิสลามอย่างถูกต้อง เพื่อสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมกับคนไทยที่นับถือศาสนาอื่นได้โดยไม่เกิดปัญหาขัดแย้ง

2.4 เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความสามารถประกอบอาชีพอันจะเป็นผลดีแก่เศรษฐกิจของตนเองและครอบครัว ตลอดจนชุมชนได้ทัดเทียมกับประชาชนในจังหวัดอื่น ๆ

3. มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2519

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแนวนโยบาย เรื่องการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามที่สภาความมั่นคงแห่งชาติเสนอ มติมีดังนี้

“การดำเนินการปรับปรุงส่งเสริมโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม ซึ่งแปรสภาพมาจากปอเนาะให้อยู่ต่อไป ในขณะเดียวกันก็เร่งรัดการศึกษาสายสามัญ และอาชีวศึกษาให้สามารถรับเด็กไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าเรียนให้มากขึ้น

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามภาคใต้

กองโรงเรียนนโยบายพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2542 : 1 – 8) ได้กล่าวถึงสภาพโดยทั่วไปของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ดังนี้

สภาพทั่วไป

ดินแดนส่วนหนึ่งของประเทศไทยที่เรียกว่าภาคใต้ นั้น เป็นดินแดนที่ประกอบด้วย จังหวัดต่าง ๆ รวม 14 จังหวัด คือ จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี ระนอง พังงา ภูเก็ต ตรัง นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ยะลา ปัตตานี สตูล และนราธิวาส

กระทรวงศึกษาได้แบ่งพื้นที่ดังกล่าวออกเป็น 3 เขตการศึกษา คือ

1. เขตการศึกษา 2 ประกอบด้วยจังหวัดต่าง ๆ 4 จังหวัด คือ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล
2. เขตการศึกษา 3 ประกอบด้วยจังหวัดต่าง ๆ 5 จังหวัด คือ สงขลา พัทลุง นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และชุมพร
3. เขตการศึกษา 4 ประกอบด้วยจังหวัดต่าง ๆ 5 จังหวัด คือ ระนอง กระบี่ พังงา ภูเก็ต และตรัง

ส่วนคำว่า “ห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้” หมายถึง จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และบางอำเภอของสงขลา

จากการศึกษาสภาพทางภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคม และขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนวัฒนธรรมของท้องถิ่นต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 2, 3 และ 4 แล้ว เห็นว่ามีสภาพที่แตกต่างกันอย่างมากพอสมควร และน่าจะจัดกลุ่มความแตกต่างกันได้ 2 กลุ่มใหญ่ คือ

ก. กลุ่มที่หนึ่ง

ประกอบด้วยท้องที่จังหวัดต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 2 คือ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล อันเป็นดินแดนส่วนหนึ่งที่เรียกกันว่าชายแดนภาคใต้ ซึ่งพื้นที่นี้อาจเรียกได้ว่าเป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติคล้ายคลึงกับประเทศมาเลเซีย เพราะสภาพภูมิศาสตร์ต่อเนื่องกัน สภาพดินฟ้าอากาศอบอุ่นสบายดีตลอดปี เป็นเขตรมชื้นจึงมีฝนตกชุกและตกอยู่ประมาณปีละ 8 เดือน

ประชากรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 85 ของจำนวนประชากรทั้งหมดใน 4 จังหวัดดังกล่าว นับถือศาสนาอิสลาม ความใกล้ชิดกับประเทศมาเลเซีย เนื่องจากมีพื้นที่ติดต่อกันและการนับถือศาสนาอิสลามเช่นเดียวกับประเทศมาเลเซีย ทำให้ชาวไทยเหล่านี้มีขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตตามข้อบัญญัติของศาสนาอิสลาม ประชากรในพื้นที่ดังกล่าวนี้จึงมีลักษณะแตกต่างจากคนไทยในจังหวัดอื่น ๆ ที่เห็นชัดเจน เช่น การใช้ภาษามลายูท้องถิ่นเป็นภาษาพูดในชีวิตประจำวัน และการแต่งกาย เป็นต้น โดยปกติคนไทยที่นับถือศาสนาอิสลามเป็นผู้มีอุปนิสัยใจคอรักสงบ ถือสันโดษ และมีความเคร่งครัดในทางศาสนาเป็นอันมาก

ข. กลุ่มที่สอง

ประกอบด้วยจังหวัดในเขตการศึกษา 3 และ 4 รวม 10 จังหวัด คือ จังหวัดสงขลา พัทลุง นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ชุมพร ตรัง กระบี่ พังงา ภูเก็ต และระนอง เป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปใกล้เคียงกับจังหวัดต่าง ๆ ในกลุ่มที่หนึ่ง ส่วนขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของประชาชนในแถบนี้มีลักษณะใกล้เคียงกับสังคมส่วนใหญ่ของประเทศในภาคกลางและภาคอื่น ๆ ของประเทศ

ความจำเป็นในการเรียนรู้ศาสนา ศาสนาอิสลามบังคับให้มุสลิมทุกคนต้องเรียนรู้ทางด้านศาสนา เพื่อให้สามารถปฏิบัติศาสนกิจในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง การเรียนวิชาศาสนาอิสลามจึงเป็นข้อบังคับของมุสลิมทุกคน ด้วยเหตุนี้ “ปอเนาะ” ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาของศาสนาอิสลามโดยทั่วไป และมีมากที่สุดในเขตการศึกษา 2

การปรับปรุงและส่งเสริมปอเนาะเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

กระทรวงศึกษาธิการได้เริ่มดำเนินการปรับปรุงปอเนาะตั้งแต่ปี 2504 เป็นต้นมา วิธีการช่วยเหลือปอเนาะนั้น กระทรวงศึกษาธิการใช้วิธีการส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนทั้งวิชาศาสนาอิสลามและวิชาสามัญ หรือวิชาชีพควบคู่กันไป การพัฒนาปอเนาะปรากฏว่าประสบผลดีขึ้นตามลำดับ และได้รับความร่วมมือด้วยดีจากโต๊ะครู ซึ่งเป็นทั้งเจ้าของปอเนาะและผู้สอนศาสนา เมื่อกระทรวงศึกษาธิการมีความมั่นใจว่าการปรับปรุงกิจการปอเนาะในรูปแบบที่มีการสอนทั้งวิชาสามัญและวิชาศาสนาควบคู่กัน เป็นการดำเนินการที่ถูกต้อง จึงได้ดำเนินการขั้นต่อไป คือ ส่งเสริมให้ปอเนาะแปรสภาพเป็นโรงเรียนราษฎร์ประเภทสอนศาสนาอิสลาม

ต่อมามติคณะรัฐมนตรี เมื่อเดือนมิถุนายน 2509 ห้ามจัดตั้งปอเนาะขึ้นใหม่ ส่วนที่ตั้งอยู่แล้วให้ขออนุญาตจดทะเบียน แล้วให้กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงมหาดไทยดำเนินการแปรสภาพเป็นโรงเรียนราษฎรให้แล้วเสร็จภายใน 3 – 5 ปี การพัฒนากิจการปอเนาะระยะแรกมุ่งพัฒนาเฉพาะเขตการศึกษา 2 เท่านั้น แต่ต่อมาได้ขยายไปยังเขตการศึกษา 3 และ 4 ด้วย

การดำเนินการปรับปรุงส่งเสริม และพัฒนาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

1. ระยะปรับปรุงปอเนาะ คือ ระยะแรกปี พ.ศ.2504 – 2508 กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการปรับปรุงส่งเสริมปอเนาะในภาคการศึกษา 2 พ.ศ.2504” ในการนี้ปรากฏว่า มีปอเนาะจดทะเบียนเพื่อขอรับความช่วยเหลือเป็นจำนวนมาก และผลของการจัดการศึกษาในปอเนาะที่จดทะเบียนซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากทางราชการประสบผลดีขึ้นตามลำดับ

2. ระยะการแปรสภาพเป็นโรงเรียนราษฎร เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2508 – 2514 ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ทำการส่งเสริมปอเนาะให้จดทะเบียนแล้วแปรสภาพเป็นโรงเรียนราษฎรเสร็จสิ้นเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ.2514

3. ระยะการปรับปรุงให้เป็นโรงเรียนชั้นดี กระทรวงศึกษาธิการ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการปรับปรุงโรงเรียนราษฎรสอนศาสนาอิสลามภาคใต้” ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่พิจารณาให้ข้อเสนอแนะแก่กระทรวงศึกษาธิการในเรื่องที่เกี่ยวกับการปรับปรุงโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามภาคใต้

ปัจจุบันคณะกรรมการชุดนี้ยุบเลิกไปแล้ว นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2513 เป็นต้น กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้โครงการอุดหนุนสำหรับโรงเรียนประเภทนี้โดยเฉพาะ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาสามัญ วิทยาศาสตร์ และวิชาชีพให้ได้ผลดี เหมาะสมสนองความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนพัฒนาภาคใต้ เพื่อส่งเสริมนักเรียนให้เป็นพลเมืองดีของชาติ และเพื่อสร้างเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐบาลกับประชาชน การให้ความช่วยเหลือตามโครงการนี้ โรงเรียนที่มีคุณสมบัติถูกต้องและครบถ้วนจะได้รับการอุดหนุนทั้งเงินข้าราชการครู ช่วยสอนวิชาสามัญ อุปกรณ์การเรียนการสอน และวิทยากรสงเคราะห์

สำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชนได้ปรับปรุงและส่งเสริมโรงเรียนประเภทนี้ไปหลายเรื่อง

ประการแรก ให้การอุดหนุนแก่โรงเรียนตามโครงการอุดหนุนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามภาคใต้ ของกระทรวงศึกษาธิการ

ประการที่สอง จัดทำหลักสูตร แผนการสอนและแบบเรียนร่วมกับสำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2 และกรมวิชาการ

ประการที่สาม ร่วมกับศึกษานิเทศก์ สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2, 3 และ 4 ทำการนิเทศโรงเรียนต่าง ๆ เป็นประจำ

ประการที่สี่ อบรมและจัดสัมมนาผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนวิชาสามัญ ตลอดจนประชุมสัมมนาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเป็นประจำทุกปี

เมื่อประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525 แล้ว โรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามถูกจัดเป็นโรงเรียนเอกชนตามมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525 เรียกกันโดยทั่วไปว่า “โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม” แม้ว่าจะได้ดำเนินงานปรับปรุงส่งเสริมและให้การอุดหนุนมาโดยตลอดก็ยังไม่ปรากฏว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเป็นจำนวนน้อยที่ยังคงมีสภาพที่ยังไม่เป็นที่พอใจนัก

4. ระเบียบการจัดมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้ “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ระดับมัธยมศึกษา ที่เปิดสอนวิชาศาสนาและวิชาสามัญ พ.ศ.2536” โรงเรียนใดสามารถจัดการศึกษาได้มาตรฐานตามข้อกำหนดของระเบียบดังกล่าว สามารถปรับสภาพของโรงเรียนเอกชน มาตรา 15 (2) เป็นมาตรา 15 (1) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525 ทั้งนี้ให้เป็นไปตามความสมัครใจของโรงเรียน

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ที่ได้รับอนุญาตให้ปรับสภาพเป็นโรงเรียนเอกชนตามมาตรา 15 (1) จะได้รับทุนอุดหนุนและสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับโรงเรียนเอกชนสามัญศึกษาระดับมัธยมศึกษาทั่ว ๆ ไป และจะได้รับทุนอุดหนุนตามรายหัวนักเรียน ซึ่งเงินอุดหนุนที่โรงเรียนได้รับจะมากกว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม มาตรา 15 (2) ด้วยเหตุนี้ ระเบียบดังกล่าวจึงได้กำหนดเงื่อนไขไว้ในข้อ 15 ว่า “โรงเรียนจะต้องจัดให้มีครูทำการสอนให้ครบทุกชั้นและทุกวิชาที่ได้รับอนุญาตให้ทำการสอน ส่วนข้าราชการครูที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนส่งไปช่วยสอนในโรงเรียนนั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนอาจจะพิจารณาปรับลดหรือถอนภายในระยะเวลา 5 ปี นับแต่โรงเรียนได้แปรสภาพเป็นโรงเรียนเอกชน มาตรา

15 (1) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525 แล้ว หากกรณีจำเป็นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อาจจะพิจารณาผ่อนผันเป็นราย ๆ ไป" ปัจจุบันมีโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม มาตรา 15 (1) รวมทั้งสิ้นจำนวน 84 โรงเรียน และยังไม่สามารถจะปรับลดหรือถอนข้าราชการครูตามเงื่อนไขที่กำหนดดังกล่าว นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2541 เป็นต้นมา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนสนับสนุนและส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั้งมาตรา 15 (1) และ 15 (2) ได้รับการตรวจสอบคุณภาพและรับรองมาตรฐานการศึกษา

สภาพปัจจุบันของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามภาคใต้

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สามารถแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนและหลักสูตรการเรียนการสอน ดังนี้

1. โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม มาตรา 15 (1) จัดตั้งอยู่ในเขตการศึกษา 2 เขตการศึกษา 3 และเขตการศึกษา 4 จำนวน 85 โรงเรียน มีข้าราชการครูช่วยสอนในโรงเรียนกลุ่มนี้จำนวน 460 คน

2. โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม มาตรา 15 (2) จัดตั้งอยู่ในเขตการศึกษา 2 เขตการศึกษา 3 และเขตการศึกษา 4 จำนวน 71 โรงเรียน มีทั้งข้าราชการครู จำนวน 279 คน (เฉพาะโรงเรียนในเขตการศึกษา 2, 3 และ 4) กทม. 1 โรงเรียน และจังหวัดนนทบุรี 1 โรงเรียน

โรงเรียนทั้งสองกลุ่มดังกล่าว ทำการสอนวิชาศาสนาอิสลามควบคู่กับวิชาสามัญ

3. โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม มาตรา 15 (2) ซึ่งทำการสอนศาสนาอิสลามอย่างเดียว จัดตั้งอยู่ในเขตการศึกษา 1 เขตการศึกษา 3 และเขตการศึกษา 4 จำนวน 251 โรงเรียน กทม. จำนวน 90 โรงเรียน และจังหวัดอื่น ๆ ในเขตการศึกษาอื่น ๆ จำนวน 53 โรงเรียน กลุ่มนี้จะไม่ได้รับการอุดหนุนแต่ประการใดทั้งสิ้น เว้นแต่การส่งเสริมทางด้านวิชาการ เช่น การฝึกอบรมการประชุมสัมมนา เป็นต้น

บุคลากร

บุคลากรในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามภาคใต้ มี 3 ประเภท คือ

1. ผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่ ส่วนใหญ่ขาดความรู้ทางวิชาการ บริหารการศึกษา

2. ครู ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม มี 2 ประเภท ได้แก่

2.1 ข้าราชการครูเป็นบุคลากรที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ จัดส่งไปช่วยสอนวิชาสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เขตการศึกษา 2, 3 และ 4

2.2 ครูที่โรงเรียนจ้าง มี 2 ประเภท คือ ครูสอนศาสนา และครูสอนวิชาสามัญ

2.3 เจ้าหน้าที่อื่น ๆ เช่น เจ้าหน้าที่ธุรการ นักการภารโรง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่โรงเรียนจ้าง

อาคารสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์และอุปกรณ์การศึกษา

จากอดีตที่เคยมีสภาพเป็นปอเนาะซึ่งเป็นที่พักอาศัยของนักเรียนที่เรียงรายอยู่ในบริเวณที่ดินของโต๊ะครู โดยมีบ้านของโต๊ะครูเป็นสถานที่สอนและสภาพปอเนาะเป็นลักษณะชั่วคราวขัดต่อสัญลักษณ์ เพราะสร้างเพื่อใช้เป็นสถานที่พักอาศัยชั่วคราวของผู้เรียน ปัจจุบันโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามได้พัฒนาด้านอาคารสถานที่ โดยก่อสร้างอาคารเรียนแยกออกจากบ้านโต๊ะครูอย่างเอกเทศ เหมาะสมที่จะเป็นสถานศึกษา มีรั้วกั้นเป็นบริเวณโรงเรียน มีห้องประกอบการเรียนการสอนตามหลักสูตร เช่น ห้องสมุด ห้องวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการ วิชาคหกรรมโรงไม้ เรือนเพาะชำ สนามกีฬา เป็นต้น ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการพัฒนาและส่งเสริมโรงเรียนภายใต้โครงการอุดหนุนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามภาคใต้ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งอุดหนุนในด้านวิทยาการสงเคราะห์และอุปกรณ์การศึกษา อีกส่วนหนึ่งเป็นผลจากการดำเนินการตามโครงการประเมินมาตรฐานโรงเรียนเพื่อเข้ารับพระราชทานรางวัล ซึ่งเป็นโครงการย่อยในโครงการปรับปรุงโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามภาคใต้ในแต่ละปี

งบประมาณ

รายได้ของโรงเรียนที่ผู้บริหารโรงเรียนนำมาดำเนินกิจการโรงเรียนได้มา 3 ทาง จากรายได้หลัก ดังนี้

1. ได้จากการบริจาคศาสนพลี (ซากาต) จากประชาชนทั่วไป ซึ่งมุสลิมทุกคนที่อยู่ในขอบข่ายที่ศาสนากำหนดไว้จะต้องบริจาคเมื่อถึงกำหนดในทุก ๆ ปี โต๊ะครู (ผู้ได้รับใบอนุญาต) จะได้รับบริจาคในฐานะผู้อุทิศเวลาและความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม แล้วโต๊ะครูนำเงินนั้นมาดำเนินกิจการในโรงเรียนต่อไป

2. ได้จากผู้ปกครองนักเรียน เป็นค่าธรรมเนียมการเรียนทั้งภาควิชาศาสนา สามัญ
บางโรงเรียน เรียกเก็บได้เฉพาะภาคสามัญ

3. ได้จากเงินอุดหนุนของรัฐบาล

กล่าวเฉพาะโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม มาตรา 15 (2) ซึ่งเปิดสอนวิชาศาสนา
ควบคู่วิชาสามัญ และได้รับเงินอุดหนุนนั้น จะต้องแบ่งเงินอุดหนุนดังกล่าวเป็นงบสมนาคุณ และ
งบพัฒนากิจการโรงเรียน โดยให้แบ่งสัดส่วน ดังนี้

ให้โต๊ะครู (ผู้รับใบอนุญาต) 10% ของเงินอุดหนุนที่โรงเรียนได้รับในแต่ละปี

ให้ครูสอนศาสนา 40% ของเงินอุดหนุน โดยโรงเรียนเป็นผู้รับมาแบ่งให้ครูสอนศาสนา
ทุกคนที่ได้รับอนุญาตเป็นครูในโรงเรียนอย่างถูกต้องตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน

ส่วนที่เหลืออีก 50% ของเงินอุดหนุนฯ ให้โรงเรียนนำไปเพื่อพัฒนากิจการโรงเรียน

หลักสูตรอิสลามศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2535

หลักการ

หลักสูตรอิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีหลักการดังนี้

1. เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัดและความสนใจของ
ตนเอง
2. เป็นการศึกษาทั่วไป เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบสัมมาชีพหรือศึกษาต่อ
3. เป็นการศึกษาที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติ
4. เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิชาศาสนา

จุดมุ่งหมาย

การศึกษาตามหลักสูตรอิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาที่มุ่งให้
ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาต่อ ให้สามารถเลือกแนวทางที่จะเป็นประโยชน์ให้กับสังคม
ตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะเป็นพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย
ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะเลือกและตัดสินใจ
ประกอบสัมมาชีพ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีนิสัยในการปรับปรุงงาน ตนเองและสังคม เสริมสร้าง
อนามัยชุมชนและครอบครัว โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้
จะต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความรู้และทักษะในวิชาชีพ วิชาศาสนา วิชาสามัญ และทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ
2. สามารถปฏิบัติตนตามหลักธรรมของศาสนา
3. สามารถปฏิบัติตนในการรักษาและเสริมสร้างสุขภาพอนามัยของตนเองและชุมชน
4. สามารถวิเคราะห์ปัญหาของชุมชน และเลือกแนวทางแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับข้อจำกัดต่าง ๆ
5. มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย เป็นมุสลิมที่ดี สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เต็มใจช่วยเหลือผู้อื่นตามความสามารถของตน
6. มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างและปรับปรุงแนวทางปฏิบัติที่จะทำให้เกิดความเจริญแก่ตนเองและชุมชน
7. มีทัศนคติที่ดีต่อสมาชิกทุกชนิด มีนิสัยรักการทำงาน และมีความสามารถในการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความถนัดและความสนใจของตน
8. มีทักษะพื้นฐานในการประกอบสมาชิก มีความสามารถในการจัดการและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
9. เข้าใจสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในชุมชน ที่ไม่ขัดกับหลักการศาสนาอิสลาม สามารถเสนอแนวทางพัฒนาชุมชน ภูมิใจในการปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่ดีของชุมชน ตลอดจนอนุรักษ์และเสริมสร้างสิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม

โครงสร้าง

1. วิชาบังคับ จำนวน 111 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ รายวิชาดังต่อไปนี้

1.1 วิชาบังคับแกน จำนวน 93 หน่วยการเรียนรู้

ภาษาไทย	12	หน่วยการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์	9	หน่วยการเรียนรู้
คณิตศาสตร์	6	หน่วยการเรียนรู้
สังคมศึกษา	6	หน่วยการเรียนรู้
พลานามัย	3	หน่วยการเรียนรู้
ศิลปศึกษา	3	หน่วยการเรียนรู้
ศาสนา	54	หน่วยการเรียนรู้

1.2 วิชาบังคับเลือก จำนวน 18 หน่วยการเรียนรู้

สังคมศึกษา	6	หน่วยการเรียนรู้
การงาน	6	หน่วยการเรียนรู้

2. วิชาเลือกเสรี จำนวน 33 หน่วยการเรียนรู้ ให้เลือกจากรายวิชาในกลุ่มต่าง ๆ

ต่อไปนี้

2.1 กลุ่มวิชาภาษา

ภาษาไทย

ภาษาต่างประเทศ

2.1.1 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์

วิทยาศาสตร์

คณิตศาสตร์

2.1.2 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา

2.2 กลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ

พลานามัย

ศิลปศึกษา

2.3 กลุ่มวิชาการงานและอาชีพ

2.4 กลุ่มวิชาศาสนา

3. กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมดังต่อไปนี้

3.1 กิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ คือ กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด หรือบำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 1 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค

3.2 กิจกรรมอื่น ๆ จำนวน 1 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค

3.3 กิจกรรมศาสนา จำนวน 2 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค

3.4 กิจกรรมแนะแนว หรือกิจกรรมแก้ปัญหา หรือกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ จำนวน 1 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค

3.5 กิจกรรมอิสระของผู้เรียน จำนวน 1 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค

แนวดำเนินการ

เพื่อให้การจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ประสบความสำเร็จตามจุดหมายข้างต้น จึงกำหนดแนวการดำเนินการไว้ดังนี้

1. จัดให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนอย่างหลากหลาย เพื่อสำรวจความถนัดและความสนใจ
2. จัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเองและสามารถแสวงหาแนวทางในการพัฒนาตนเอง
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทางด้านวิชาการอย่างเต็มความสามารถ และได้มีโอกาสหาความรู้และทักษะจากแหล่งวิชาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบการอาชีพอิสระ
4. จัดให้มีการศึกษา ติดตาม และแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
5. ในการจัดการเรียนการสอน ให้ใช้วิธีผสมผสานการให้ความรู้กับการปฏิบัติจริง โดยเน้นท้องถิ่น ส่งเสริมให้ท้องถิ่นจัดทำรายวิชาที่สนองความต้องการของท้องถิ่น และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดในการสร้างสรรค์งาน
6. ให้ท้องถิ่นปรับรายละเอียดเนื้อหาของรายวิชาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ส่งเสริมให้ท้องถิ่นจัดทำรายวิชาที่สนองความต้องการของท้องถิ่น และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดในการสร้างสรรค์งาน
7. ในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการสร้างค่านิยมและการพัฒนาจริยธรรมอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ต้องไม่ขัดกับหลักศาสนาอิสลาม
8. ในการเสริมสร้างค่านิยมที่ระบุไว้ในจุดหมาย ต้องปลูกฝังค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน เช่น ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน มีวินัย รับผิดชอบ ฯลฯ ควบคู่ไปด้วย
9. ในการจัดการเรียนการสอน ให้คำนึงถึงความต่อเนื่องกับหลักสูตรประถมศึกษา

หลักสูตรวิชาพลานามัย (กรมวิชาการ. 2535 : 79)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้มีทักษะการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การดูแลสุขภาพและสวัสดิภาพ
2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาและรักษาสรรพภาพทางกาย และจิต สุขภาพและสวัสดิภาพ
3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การดูแลสุขภาพและสวัสดิภาพ
4. เพื่อให้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา และมีสุนทรีย์ที่ดี

โครงสร้าง

วิชาบังคับ

1. วิชาบังคับแกน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

พ 101 พละนามัย 1 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

พ 102 พละนามัย 2 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

พ 203 พละนามัย 3 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

พ 204 พละนามัย 4 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

พ 305 พละนามัย 5 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

พ 306 พละนามัย 6 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

2. วิชาบังคับเลือก

วิชาสุขศึกษา

พ 011 สุขศึกษา 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

พ 012 สุขศึกษา 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

พ 013 สุขศึกษา 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

พ 014 สุขศึกษา 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

พ 015 สุขศึกษา 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

พ 016 สุขศึกษา 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

วิชาพลศึกษา

พ 021 พลศึกษา 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

พ 022 พลศึกษา 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

พ 023 พลศึกษา 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

พ 024 พลศึกษา 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

พ 025 พลศึกษา 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

พ 026 พลศึกษา 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

วิชาเลือกเสรี

พ 017	โรคติดต่อที่สำคัญ	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
	สถานการณ์ปัจจุบัน		
พ 018	ปัญหาสุขภาพที่สำคัญ	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
	ที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมและ		
	การประกอบอาชีพในปัจจุบัน		
พ 027	ยิมนาสติก	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 028	กรีฑา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 029	เทเบิลเทนนิส	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0210	แบดมินตัน	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0211	เทนนิส	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0212	วูตวู้	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0213	บาสเกตบอล	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0214	วอลเลย์บอล	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0215	ฟุตบอล	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0216	ตะกร้อ	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0217	เซปักตะกร้อ	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0218	ดาบสองมือ	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0219	กิจกรรมเข้าจังหวะ	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0220	กายบริหารประกอบดนตรี	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0221	แอโรบิกแดนซ์	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0222	กีฬานันทนาการ	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0223	พลอ์เอกเซอร์ไซส์	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0224	กระบี่	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0225	ศิลปะป้องกันตัว	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0226	แฮนด์บอล	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0227	จักรยาน	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้

พ	0228	เน็ตบอล	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ	0229	ยกน้ำหนัก	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ	0230	เปตอง	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ	0231	ยิมนาสติกลีลาใหม่	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ	0232	ซอฟท์บอล	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ	0233	ยูโด	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ	0234	กอล์ฟ	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้

หมายเหตุ

1. ในกรณีที่เลือกเรียนรายวิชาเลือกเสรีซ้ำกับกิจกรรมที่กำลังเรียนหรือเรียนแล้วในวิชาบังคับเลือก ให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องและสนับสนุนซึ่งกันและกัน หรือจัดการเรียนการสอนให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้นแล้วแต่กรณี
2. รายวิชาเลือกเสรีพลศึกษาสามารถเลือกเรียนซ้ำได้ แต่ต้องจัดการเรียนการสอนให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น
3. ผู้เรียนที่มีปัญหาทางร่างกายหรือสุขภาพ ให้โรงเรียนและครูพลศึกษาปรึกษาแพทย์ แล้วพิจารณาจัดกิจกรรมพลศึกษาให้เหมาะสม

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม

มาณี ชูไทย (2534 : 3 – 10) ได้กล่าวถึงความรู้เกี่ยวกับศาสนาอิสลามไว้ว่า ชาวไทยมุสลิมซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนจำนวนมากเป็นอันดับสองของประเทศ รองจากประชาชนส่วนใหญ่ซึ่งนับถือศาสนาพุทธ การดำเนินชีวิตประจำวันของผู้นับถือศาสนาอิสลามตั้งแต่การกิน การอยู่ การครองเรือน การประกอบอาชีพ ฯลฯ ผูกพันอยู่กับศาสนาอิสลามอย่างแน่นแฟ้น ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมต่าง ๆ ก็มีบ่อเกิดจากศาสนา เพราะมุสลิมยึดพระคัมภีร์อัลกุรอาน และแนวทางการดำเนินชีวิตของศาสดาหรือท่านนบีมุฮัมมัดเป็นแม่บทในการดำเนินชีวิตประจำวันของตน ดังนั้นจำเป็นจะต้องถึงกล่าวเรื่องของอิสลาม โดยสรุปเพื่อเป็นพื้นฐานให้เข้าใจในผลของการวิจัยดียิ่งขึ้น

"อิสลาม" เป็นชื่อของศาสนาหรือระบอบการดำเนินชีวิตที่มีการศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว พระนาม "อัลเลาะห์" หรือ "อัลลอฮ์" อิสลามเป็นศาสนา (พระผู้เป็นเจ้า) ที่ประทานแก่มนุษยชาติตั้งแต่มีมนุษย์คนแรกโดยผ่านศาสดา (นบีหรือรَسُولซึ่งเป็นมนุษย์) ให้เผยแผ่คำสอนของพระองค์แก่มนุษย์แต่ละยุคแต่ละสมัย ตามสภาพและวิวัฒนาการของสังคมในยุค หรือสมัยนั้น ๆ และอัลลอฮ์ได้ทรงให้คำสอนของพระองค์ครบถ้วน เป็นระบบการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์ที่สุดในสมัยของท่านนบีมุฮัมมัด (เมื่อมุสลิมเอ่ยชื่อท่านนบีมุฮัมมัด จะต้องตามด้วยคำขอพรเป็นภาษาอาหรับว่า "ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลิม" แปลว่า ขอความจำเริญและความสันติสุขจงประสบแด่ท่านในหนังสือทั่วไปที่เขียนโดยนักวิชาการมุสลิมมักจะใช้คำย่อ หรืออยู่ในวงเล็บว่า ศ็อลฯ หรือ ซ.ล.) ศาสดาท่านสุดท้าย (ซึ่งต่อไปจะไม่มีศาสดาอีก) เมื่อ ค.ศ. 610 หรือ พ.ศ. 1153 คือประมาณ 1,400 กว่าปี ล่วงมาแล้ว ณ ดินแดนซึ่งเป็นประเทศซาอุดีอาระเบีย ในปัจจุบัน

อิสลาม แปลว่า "สันติ" ผู้นับถือศาสนาอิสลามเรียกว่า มุสลิม แปลว่า "ผู้ใฝ่สันติ" หมายถึง "ผู้นอบ-น้อมต่อมตนยังพระประสงค์ของอัลลอฮ์ (พระผู้เป็นเจ้า)"

หลักการสำคัญของศาสนาอิสลามซึ่งมุสลิมต้องยึดมั่นมี 2 ประการ คือ หลักการศรัทธาและหลักปฏิบัติพื้นฐาน

1. หลักการศรัทธา (อัล-อีมาน-หนังสือบางเล่มเรียก รูกอนอีมานหรือรูกอนอีมาน) หลักการศรัทธา มี 6 ประการ (จะละเว้นข้อใดมิได้อย่างเด็ดขาด) คือ

1.1 ศรัทธาในอัลลอฮ์ คือ ศรัทธาว่า อัลลอฮ์เป็นพระเจ้าองค์เดียว ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงบันดาล ผู้ทรงบริหาร ไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดเสมอหรือเท่าเทียมพระองค์ และไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดลดละอำนาจของพระองค์ได้ พระองค์ทรงอยู่ในสภาวะนิรันดร์ มนุษย์ไม่สามารถจินตนาการ หรือนึกถึงรูปร่างลักษณะของพระองค์ได้ เรายูจักษ์พระองค์ได้ด้วยอำนาจการบริหารของพระองค์ และโดยผ่านศาสดา (นบีหรือรَسُول)

1.2 ศรัทธาในบรรดามลาอิกะฮ์ของอัลลอฮ์ คือ ศรัทธาว่า มลาอิกะฮ์เป็นบ่าวที่ซื่อสัตย์ของอัลลอฮ์ มีหน้าที่รับใช้พระองค์โดยไม่ขัดขืน ต้อตึง มลาอิกะฮ์ไม่มีรูปร่าง ไม่มีเพศ ไม่มี การดำเนินชีวิตเหมือนมนุษย์ (หนังสือบางเล่มพยายามสื่อให้เข้าใจโดยเรียกว่าเทวทูต) มลาอิกะฮ์มีหน้าที่นำวะฮีย์หรือเป็นสื่อกลางระหว่างอัลลอฮ์กับศาสดาทั้งหลายของพระองค์ให้ศาสดาทั้งหลายเข้าถึงพระองค์ ทำนองเดียวกับที่เรามีตา แต่เราจะไม่สามารถเห็นสิ่งใดให้หากไม่มีแสงเป็นสื่อ นอกจากนี้มลาอิกะฮ์ยังมีหน้าที่บันทึกความดีความชั่วของมนุษย์ มีหน้าที่ลงโทษผู้กระทำความชั่ว มีหน้าที่เผ่านรก เผ่าสวรรค์ เป็นต้น

1.3 ศรัทธาในคัมภีร์ทั้งหลายของอัลลอฮ์ คือมุสลิมมีความเชื่อในต้นฉบับเดิมของคัมภีร์ที่ถูกประทานแก่ศาสดาก่อน ๆ เช่น คัมภีร์ชะบูรที่อัลลอฮ์ทรงประทานแก่ท่าน นบีดาอูด (เดวิด) คัมภีร์เตอราฮอ แก่ท่านนบีมูซา (โมเสส) คัมภีร์อินญีลแก่ ท่านนบีอีซา (เยซู) และเชื่อในส่วนปริสฺของฉบับปัจจุบันจากคัมภีร์เหล่านั้น คือส่วนที่ไม่ขัดกับอัล-กรุอาน เพราะถูกประทานมาจากอัลลอฮ์ย่อมต้องมีเนื้อหาสาระเดียวกัน แต่มุสลิมเชื่อและปฏิบัติตามเฉพาะคัมภีร์-กรุอาน คัมภีร์ที่ถูกประทานแก่นบีมุฮัมมัด ศาสดาท่านสุดท้ายเท่านั้น

1.4 ศรัทธาในบรรดาสุล (ศาสดา) ทั้งหลายของอัลลอฮ์ คือมุสลิมทุกคนต้องยอมรับนับถือให้เกียรติ และยกย่องศาสดาทั้งหลายที่มาก่อนท่านนบีมุฮัมมัด แต่จะเชื่อและปฏิบัติตามคำสอนของท่านนบีมุฮัมมัด ศาสดาท่านสุดท้ายของโลกผู้รับภารกิจต่อจากศาสดาก่อน ๆ ที่มาชักชวนให้มนุษย์รู้จักพระเจ้า แต่ดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์

1.5 ศรัทธาในวันปรโลกหรือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ (วันกิยามะฮฺ) คือศรัทธาว่าโลกที่เราอาศัยนี้ เป็นวัดฤชาตุ ย่อมมีการแตกสลายเช่นเดียวกับวัดฤอื่นตามกฎแห่งการกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์ เมื่อโลกดับสิ้น ทุกสิ่งในโลกก็ต้องดับสิ้นด้วย ยกเว้นผู้ที่อัลลอฮ์ ทรงประสงค์ แล้วอัลลอฮ์จะทรงทำให้มนุษย์ทุกคนฟื้นคืนชีพ มารับผลของการกระทำในโลกนี้ในวันกิยามะฮฺ คือมุสลิมเชื่อว่า มนุษย์ไม่มีการเวียนว่ายตายเกิด มนุษย์เกิดมาครั้งเดียว แต่ชีวิตมี 3 ขั้นตอน คือ (1) ชีวิตในโลกนี้ (ชีวิตในดุนยา) (2) ชีวิตใน บัรซัค (โลกแห่งวิญญาณหลังความตาย) เพื่อรอการตัดสิน และ (3) ชีวิตที่ถูกทำให้ฟื้นขึ้นอีกครั้ง ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ (ชีวิตในอาคิเราะฮฺ) เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงตัดสินการกระทำในโลกนี้ ตามบันทึกของมลาอิกะฮฺ ที่บันทึกสิ่งทุกอย่างไว้โดยไม่เว้นแม้แต่เรื่องเล็กน้อยหรือเรื่องใหญ่ ผู้ใดประกอบการดี เขาจะได้สวรรค์เป็นการตอบแทน ผู้ใดประกอบความชั่ว เขาจะได้นรกเป็นการตอบแทนวันแห่งการฟื้นคืนชีพมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น วันแห่งการชำระ วันแห่งการตัดสิน วันแห่งความจริง ฯลฯ

1.6 การศรัทธาในกฎแห่งการกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์ คือ ศรัทธาว่าสิ่งต่าง ๆ ในสากลจักรวาล ล้วนเกิดขึ้นมาและดำเนินไปตามกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น เช่นการโคจรของโลก ดวงเดือน ดวงตะวัน ฯลฯ มนุษย์มีอิสระในด้านความคิด เกิดมาแล้วต้องตาย เปิด ไก่ออกลูก เป็นไข่ก่อนฟักออกเป็นตัว วัว ควาย ออกลูกเป็นตัว เมื่อจุดไฟแล้วต้องเกิดการเผาไหม้ ฯลฯ นี่คือกฎแห่งการกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์ กฎบางอย่างเราเลือกไม่ได้ เช่น อัลลอฮ์ทรงตั้งกฎไว้ว่า เกิดมาแล้วทุกคนต้องตาย เราเลือกว่าจะไม่ตายไม่ได้ เราต้องตาย กฎบางอย่างเป็นการทดลอง

ของอัลลอฮ์ เช่น จู ๆ ก็เกิดน้ำท่วม พายุ ฯลฯ นั่นคืออัลลอฮ์ทรงทดลองว่า เราจะอดทนและมั่นใจในอำนาจของพระองค์เพียงใด การที่มนุษย์ทำความดีหรือความชั่วไม่ใช่ลิขิตจากอัลลอฮ์ แต่เป็นเพราะอัลลอฮ์ทรงให้มนุษย์มีอิสระในด้านความคิด และทรงสร้างมนุษย์มาโดยมีจุดมุ่งหมายไม่ได้สร้างมาเล่น ๆ ส่วนเหตุการณ์ที่เกิดความวุ่นวายมากมายในโลกนั้นเป็นเพราะน้ำมือของมนุษย์ที่ใช้ความโปรดปรานของอัลลอฮ์ไปในทางที่ไม่ถูกต้อง

2. หลักปฏิบัติพื้นฐาน (อัล-อิสลาม หรือหนังสือบางเล่มเรียก รุกนอิสลาม) เมื่อมีหลักศรัทธา 6 ประการแล้ว จะต้องมีความปฏิบัติพื้นฐานอีก 5 ประการ จึงจะถือว่าเป็นมุสลิมที่สมบูรณ์ คือ

2.1 ยืนยันด้วยวาจา หรือปฏิญาณตน 2 ประโยคว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ (แปลว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรเคารพภักดี นอกจากอัลลอฮ์) และมุฮัมมัดรَسُولุลลอฮ์ (แปลว่า มุฮัมมัดเป็นรَسُولของอัลลอฮ์) การกล่าวคำปฏิญาณเป็นการยอมรับว่า จะไม่ตั้งภาคี หรือนำสิ่งใดมาเทียบเทียมอัลลอฮ์ และจะเชื่อและปฏิบัติตาม (คำสั่งของ) อัลลอฮ์ และรَسُولของท่านบีมุฮัมมัด ทุกประการการปฏิญาณตน 2 ประโยคนี้เป็นการประกาศเป็นตนเป็นมุสลิม

2.2 ดำรงการนมาซ การนมาซ หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าละหมาดนั้น เป็นการปฏิบัติศาสนกิจหรือเข้าเฝ้าแสดงความเคารพภักดีอัลลอฮ์ วันละ 5 เวลา คือก่อนตะวันขึ้นบ่ายเย็น ค่ำ (หลังตะวันตกดิน) และกลางคืน การนมาซมีอิริยาบถต่าง ๆ เช่น ทำยืน โค้ง กราบ นั่งพร้อมทั้งกล่าวสวดดี และขอพรต่ออัลลอฮ์ (เป็นภาษาอาหรับ) ตามที่ท่านบีมุฮัมมัดได้ให้แบบอย่างไว้

การปฏิญาณตน 2 ประโยค เป็นการแสดงถึงความเป็นมุสลิม แต่การนมาซเป็นการแสดงว่ามุสลิมต่างจากศาสนิกชนอื่น และเป็นกิจกรรมแรกที่อัลลอฮ์จะทรงสอบสวนในวันกิยามะฮ์หรือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ อิสลามสั่งให้มุสลิมทุกคนสอนลูกให้นมาซเมื่ออายุ 7 ขวบอายุ 10 ขวบให้นมาซให้ครบ ถ้าไม่สามารถให้ได้ดีได้

2.3 การจ่ายซะกาต คือการจ่ายทรัพย์สินเพื่อผดุงสังคม ลดปัญหาช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจน ซะกาตเป็นทานบังคับ เป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคนที่มีทรัพย์สินเกินที่กำหนดให้มีได้ในรอบปี (ให้มีได้เท่ากับราคาทองคำ 75 กรัม) เช่น เงินรายได้ เงินในบัญชี ผลผลิตทางการเกษตร ปศุสัตว์ ทองคำ สินค้าค้างปี ฯลฯ ให้จ่ายเงิน (สมัยศาสดาต้องจ่ายเงินเข้ากองคลังหรือบัยตุลมาล) ตามที่อิสลามกำหนด เช่น เงินตราจ่าย 2.5% เกษตรกรที่ทำนาด้วย

น้ำฝนจ่าย 10% ใช้เครื่องทุ่นแรงจ่าย 5% ที่เลี้ยงปลุสสัตว์ เช่นในรอบปีมีวัว 30 ตัว ต้องจ่าย ลูกวัวอายุ 1 ปี จำนวน 1 ตัว และทุกๆ 40 ตัว ต้องจ่ายวัวอายุ 2 ปี จำนวน 1 ตัว เป็นต้น ขณะกาดนี้ ต้องจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิรับ 8 ประเภท คือ (1) ผู้ขัดสน (คนยากจน แม่เฒ่า เด็กกำพร้า (2) คนเชื่องใจ (พิการ) (3) ผู้ซึ่งเข้ารับอิสลามและถูกญาติมิตรตัดขาด (4) เจ้าหน้าที่ที่เก็บและ จัดการชะกาด (5) ผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว (มิใช่หนี้เพราะประพฤติมิชอบ) (6) ผู้พลัดถิ่น (ไม่สามารถ กลับภูมิลำเนาเดิมได้) (7) กาวไถ่ทาสหรือเชลย และ (8) เพื่อประโยชน์ต่อสังคมในวิถีทางของ อัลลอฮ

2.4 การถือศีลอด คือการละเว้นจากการกิน การดื่ม การเสพ การร่วมเพศในเวลา กลางวัน การพูดจาเหลวไหล การประพฤติชั่วทุกรูปแบบ ตั้งแต่ก่อนแสงอรุณขึ้นจนตะวันตกดิน ชาวบ้านเรียกว่า “ถือบวช” การถือศีลอดเป็นการขัดเกลาจิตใจในตนเอง ฝึกให้มีความอดทนต่อ สิ่งเย้ายวน ฝึกตนให้มี ความซื่อสัตย์สุจริต

มุสลิมทุกคนต้องถือศีลอด ไม่ว่าจะเป็นราชาหรือยาจก ยกเว้น เด็ก คนชรา หญิงมีครรภ์หรือแม่ลูกอ่อนที่กำลังให้นมลูก ผู้ป่วย คนเดินทาง และผู้ซึ่งทำงานหนักมากเช่นทำ เหมืองแร่ ซึ่งมีข้อยกเว้นพิเศษ มุสลิมต้องถือศีลอดปีละ 1 ครั้ง ในเดือนรอมฎอน เดือนที่ 9 ของปฏิทินอิสลาม (ซึ่งนับทางจันทรคติ) เป็นเวลา 29 หรือ 30 วัน

2.5 การทำหัจญ์ หรือบำเพ็ญหัจญ์ หรือที่เรียกกันทั่ว ๆ ไปว่าทำหัจญ์ เป็นข้อ กำหนดเฉพาะมุสลิมทั้งชายและหญิงที่บรรลุนิติภาวะทางศาสนา (ชายเริ่มมีความกำหนดและ หญิงเริ่มมีประจำเดือน) และมีความสามารถไปทำหัจญ์ได้ คือมีความพร้อมด้านการเงิน สุขภาพ (กายและจิต) และการคมนาคมสะดวกปลอดภัยให้ไปทำหัจญ์ 1 ครั้งในชีวิต พิธีหัจญ์ประกอบที่ นครมักกะฮ ประเทศซาอุดีอาระเบีย เมื่อกลับจากทำหัจญ์ ผู้ทำหัจญ์ได้มียศ ศักดิ์เพิ่มขึ้นแต่ อย่างใดเดิมเป็นนาย ก. ก็ยังคงเป็นนาย ก. อยู่เช่นเดิม เพียงได้มีโอกาสได้ปฏิบัติตามหลัก ปฏิบัติพื้นฐานหรือหลักการอิสลามข้อที่ 5 เท่านั้น

นอกจากมีหลักการศรัทธาและหลักปฏิบัติพื้นฐานควบคู่กันแล้ว อิสลามเป็น ระบบการดำเนินชีวิต ที่มีข้อแนะนำให้ปฏิบัติในชีวิตประจำวันทุกอย่าง ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่ง เข้านอนอีกครั้ง เช่น การกิน การอยู่ การคบเพื่อน การครองเรือน หน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติต่อ พ่อแม่ พี่น้อง สามี ภรรยา ลูก เพื่อนบ้านฯ การประกอบอาชีพ การคลัง การมรดก การเยี่ยมเยียน

ผู้ป่วย การจัดการศพด้วยการฝัง (ห้ามเผา) ฯลฯ มีข้อห้ามและบทลงโทษ เช่น ผู้ที่ดื่มสุรา จะต้องถูกเขียน 80 ที ผู้ละเมิดประเวณีต้องถูกเขียน 100 ที ขโมยโดยสันดานจะต้องถูกตัดมือ พวกเขาจะต้องถูกตัดมือสลับบ้างกับเท้าเพราะถือว่าเป็นภัยต่อสังคมอย่างร้ายแรง ฆาตรกร โดยเจตนาจะฟันความผิดได้ก็ต่อเมื่อได้รับการตัดสินความผิดหรือมีการตกลงระหว่างคู่กรณี หรือมีการชดใช้ค่าเสียหาย (ไม่ใช่หนีไป 20 ปี แล้วหมดอายุความ) ฯลฯ

ความผิดที่ร้ายแรงที่สุดที่อัลลอฮ์ไม่ทรงอภัย คือ ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เช่น กราบไหวรูปปั้นดวงตะวัน เจ้าแก่ เจ้าพ่อฯ การเชื่อถือโซคลาง ดุหมัด ไสยศาสตร์ การร่วม ประพฤติปฏิบัติในพิธีของศาสนาอื่น เช่น ทำบุญทอดกฐิน ทอดผ้าป่า พิธีไหว้ครู ลอยกระทง หล่อเทียนเข้าพรรษา ฯลฯ ความผิดร้ายแรงเหล่านี้แม้มิได้มีบทลงโทษในโลกนี้เพราะอิสลามให้ สิทธิแก่มนุษย์ที่จะศรัทธาหรือไม่ศรัทธาก็ได้ แต่จะถูกพิจารณาโทษในวันแห่งการตัดสิน

อิสลามกำหนดให้มุสลิมทุกคน ไม่ว่าชาติใด ภาษาใดเป็นพี่น้องกัน ชาย - หญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน อยู่ภายใต้กฎระเบียบ ข้อบังคับของศาสนาเหมือนกันหมด (ยกเว้นเด็ก คนเสียจริตและผู้อ่อนแอ) แต่หญิงมีหน้าที่ต่างจากชาย (กำหนดให้ชายมีหน้าที่หลักนอกบ้าน หญิงมีหน้าที่หลักในบ้าน) ทุกคนจะได้รับผลตอบแทนความดี ตามที่ได้ชวนชวนไว้ อิสลามไม่มี ระบบสงฆ์ ไม่มีระบบศักดินา ไม่มีการมอบหน้าให้ผู้อื่นเป็นผู้สืบศาสนา แต่มุสลิมทุกคนมี หน้าที่เรียนรู้ปฏิบัติตามหลักการของศาสนา และพร้อมที่จะเผยแพร่สู่ผู้อื่นด้วยหน้าที่หลัก 2 ประการ คือ หน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติอัลลอฮ์ (พระเจ้า) ด้วยการเคารพภักดี และหน้าที่ กระทำความดีต่อเพื่อนมนุษย์ โดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ ดังนั้นการดำเนินชีวิตของ มุสลิมจึงผูกพันอยู่กับอัลลอฮ์ตลอดเวลาและทำความดีคล้ายดังที่เห็นพระองค์เพราะแม้เรา ไม่เห็นพระองค์พระองค์ก็คงเห็นเรา

ศาสนาอิสลาม สนับสนุนเรื่องการออกกำลังกาย แม้แต่อริยาบทของการปฏิบัติ ศาสนกิจหรือนมาซ วันละ 5 เวลา ก็เป็นท่าของการออกกำลังกายง่าย ๆ เหมาะสมกับทุกเพศ ทุกวัย เช่น ท่ายืน ยกมือ โค้ง กราบ นั่งพัก ผีวน้ำไปทางขวาและซ้าย เวลาละหลาย ๆ ครั้ง นอกจากนี้ยังมีหลักฐานว่า ท่านนบีมุฮัมมัด เคยบอกว่าการออกกำลังกาย ด้วยการวิ่งแข่งกับ ภรรยาของท่าน ท่านให้ออกกำลังกายด้วยการว่ายน้ำ ยิงธนู

ท่านนบีมุฮัมมัด กล่าวไว้ว่า “ หน้าที่ของพ่อแม่ที่มีต่อลูกคือ การตั้งชื่อที่ดี การสอนมารยาทที่ดีแก่เขา สอนเขาอ่านหนังสือ ว่ายน้ำ ยิงธนู และอย่าให้รับประทานอาหาร จากสิ่งที่ไม่ดีมีประโยชน์แก่สุขภาพและสมรสเมื่อเขาบรรล่วุฒิภาวะทางศาสนา ” (ฮากิม)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เฮนเลย์ (Henley. 1975 : 765) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาของมลรัฐเทนเนสซี (An Assessment of Physical Education Programs in Selecte Elementary School) เพื่อที่จะทราบถึงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีความรู้และความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษากับผู้บริหาร และครูที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์ถามผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถมศึกษาจำนวน 113 คน เกี่ยวกับด้านปรัชญา การจัดและการดำเนินการบริหาร การจัดชั้นเรียนและโปรแกรมการสอนครูผู้สอน อุปกรณ์การสอน สิ่งอำนวยความสะดวก เทคนิค และวิธีการประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของผู้บริหารที่มีความเข้าใจและไม่เข้าใจโปรแกรมพลศึกษา และมีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของครูพลศึกษากับครูประจำชั้นเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษา

เดวิด (David. 1978 : 3450 - A) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชน แห่งอาคันซัส มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลสภาพโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนแห่งอาคันซัส โดยใช้ใบประเมินผลของ เนลสัน, คอมเมอร์ และเอลเซน โดยเลือกเครื่องมือที่จะสืบสวนบทบาท และสถานะของโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชน โดยการศึกษาการสอนของอาจารย์ สิ่งอำนวยความสะดวก โปรแกรมกิจกรรมการสนับสนุนการสอนของอาจารย์ และโปรแกรมการศึกษาเกี่ยวกับครู นำไปเปรียบเทียบกับคะแนนมาตรฐานโรงเรียนชุมชนที่เข้าร่วมการประเมินผลด้วย วิทยาลัยชุมชนอาคารซัสตะวันออก วิทยาลัยชุมชนกาแลนด์ วิทยาลัยชุมชนมิสซิสซิปปี วิทยาลัยชุมชนอาคันซัสเหนือ วิทยาลัยชุมชนฟิลิป และวิทยาลัยชุมชนเวสต์ทาค ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์ผู้สอนอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยมาตรฐาน
2. สิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในเกณฑ์ต่ำ
3. โปรแกรมการจัดพลศึกษาดำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยมาตรฐาน
4. โปรแกรมการจัดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์ต่ำ
5. ผู้สนับสนุนการสอน อยู่เหนือเกณฑ์เฉลี่ยมาตรฐาน และจากการประเมินทั้ง

โปรแกรมพบว่า สถานะของวิทยาลัยชุมชนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

บุชเชอร์ (Bucher. 1992 : 559 - 560) ได้วิจัยลักษณะของครูที่ดีและคุณสมบัติที่เหมาะสมต่อวิชาชีพ จากความคิดเห็นของกลุ่มครูในอนาคต สรุปได้ 6 ลักษณะ ดังนี้

1. ครูจะประสบความสำเร็จในการสอนได้ตามเกณฑ์ของครูที่ดีและคุณสมบัติที่เหมาะสมต่อวิชาชีพ เป็นสมาชิกของชมรมต่าง ๆ รู้จักจำแนกคน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความกว้างขวางในหมู่เพื่อนและแสวงหาเพื่อนอยู่เสมอ

2. เป็นนักวิชาการ แสวงหาความรู้อยู่เป็นประจำ

3. มีอารมณ์ขัน (ไม่จริงจังจนเกินไป แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ด้วยความนุ่มนวล ร่าเริงเบิกบาน)

4. มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ

5. มีความเสียสละ บริการผู้อื่น สนุกสนานในการทำงาน เช่น อาสาสมัครช่วยเหลือโรงเรียน โรงพยาบาลหรืองานบริการสังคมอื่น ๆ

6. มีความเป็นผู้นำ นักเรียนเกิดความศรัทธา

โฮจจาติ (Hojjati. 1980 : 982 - A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาหลังจากการเรียนกิจกรรมพลศึกษา ซึ่งจะมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาในเวลาว่าง โดยทำการวัดทัศนคติของนักเรียนเกรด 12 กับนักเรียนเกรด 10 และใช้แบบสอบถามซึ่งมีเรื่องสรีรวิทยาและคุณค่าของพลศึกษาทางสังคม พบว่า

1. แบบวัดทัศนคติของ แวร์ (Wear Physical Education Attitude Inventory) มีความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น ซึ่งใช้วัดทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชาพลศึกษาได้

2. นักเรียนมีทัศนคติในทางบวก ต่อวิชาพลศึกษาถึง 3 ใน 4 ของนักเรียนทั้งหมด

3. มีความแตกต่างของทัศนคติเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากิจกรรมแต่ละอย่างมีโอกาสร้างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาไม่เท่ากัน

4. นักเรียนในเกรด 12 มีทัศนคติดีกว่านักเรียนเกรด 10

5. นักเรียนผิวขาวมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากกว่านักเรียนผิวดำ และผิวสีน้ำตาล

6. นักเรียนชายมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง

7. นักเรียนแสดงความซาบซึ้งต่อคุณค่าวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะคุณค่าต่อทางร่างกาย

นันทอกมาห์ (Nantogmah. 1982 : 1080 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องโปรแกรมพลศึกษาที่ใช้อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐไอโอวา ตามความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และโดยการเสนอแนะของคณาจารย์ในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในรัฐไอโอวา โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 272 คน และครูจำนวน 48 คน ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมที่จัดมากในโรงเรียน คือ วอลเลย์บอล ซอฟท์บอล และเทนนิส กิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุนจากคณาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย คือ การวิ่งเหยาะ ๆ ยิมนาสติก วายน้ำ เบสบอล และแบดมินตัน นักเรียนมีความต้องการเล่นกีฬาประเภททีมมากกว่ากิจกรรมกีฬาแบบอื่น ๆ นักเรียนและคณาจารย์มีความเห็นตรงกันว่าโปรแกรมพลศึกษาที่บังคับเรียนควรจัดให้มีเรียนในระดับ 9 และ 10 ส่วนแผนการเรียนบังคับเลือกและเลือกเสรี ควรอยู่ในระดับมัธยมศึกษา และพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่แตกต่างกันจะมีอิทธิพลต่อ สถานภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาที่แตกต่างกันด้วย ความแตกต่างจะเห็นได้ชัดเจนระหว่างชายและหญิง โดยโรงเรียนจะมีอิทธิพลอย่างมากในการต่อเนื่องของการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาชายผู้ซึ่งเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีกิจกรรมน้อยอย่างให้เข้าร่วม นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบอีก 5 อย่าง คือ การใช้หลักสูตรที่มีแผนการเรียนที่เปลี่ยนแปลงได้ตามขนาดของชั้นเรียน ประเภทโรงเรียน ความเป็นกันเองของครูพลศึกษา ความน่าเชื่อถือ และการมีความรู้ดี โดยองค์ประกอบ ดังกล่าวจะมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาอย่างต่อเนื่องของนักศึกษาที่จะกระทำกิจกรรมของการนำ

แนซี (Nancy. 1992 : 3857 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความเข้าใจในการใช้หลักสูตรพลศึกษาในชีวิตจริงของครูพลศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิธีการศึกษาดำเนินการโดยการส่งกระดาษเอกสาร วารสาร บทความ สังเกตการสอน สนทนา สัมภาษณ์ และการวิจารณ์ด้วยเหตุผล ทั้งนี้เพื่อมุ่งที่จะอธิบาย แจกแจงพฤติกรรมและกิจกรรมต่าง ๆ ในรายละเอียดของครู ผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง ผลการวิจัยสรุปได้ 2 เรื่อง คือ เรื่องเกี่ยวกับความรู้สึก และเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ที่ตนเองเกี่ยวข้องอยู่รวมทั้งบุคคลอื่น ๆ ความรู้สึกที่เด่นชัด คือ ความพอใจ ความภูมิใจ ความเหนื่อยล้า ความคับข้องใจ ความไม่มีอำนาจ และความฝันที่อยากจะได้โลกที่สมบูรณ์ที่สุด ส่วนความสัมพันธ์นั้นเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนสัมพันธ์ของครูที่มีต่อหลักสูตรใหม่ กระบวนการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า

ครูมีความต้องการในการช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีผลสะท้อนกลับ ต้องการให้ความมั่นใจตลอดเวลาในกระบวนการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ควรพึงเสียงครูบ้าง เพราะสิ่งที่ครูต้องการ ได้แก่ การยอมรับนับถือ การมีอิสรภาพและเสรีภาพในการทำงาน ตลอดจนต้องการเวลาและการสนับสนุน

มุงจี (Myoung Gee. 1993 : 265 - A) ได้ศึกษาเรื่อง สังคมครูพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาในประเทศเกาหลี โดยได้ศึกษาถึงอุปสรรคปัญหาทั่ว ๆ ไปในการสอน ความพึงพอใจในที่มีต่ออาชีพความสำนึกและความตอบสนองของครูพลศึกษา ต่อปัจจัยสิ่งแวดล้อม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 970 คน พบว่า สังคมวิชาชีพของครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาของประเทศเกาหลี มีผลกระทบต่อยังปัจจัยหลายอย่าง เช่น วัฒนธรรมผู้บริหารโรงเรียนเพื่อนร่วมงาน และตัวของนักเรียน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบอย่างยิ่ง และแสดงผลแตกต่างกันต่อการสอน ทักษะและความประพฤติของครูพลศึกษาในโรงเรียนต่างกัน และยังพบว่า การยินยอมให้ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อครู ปรากฏให้เห็นชัดเจน และมีอยู่จะมีผลก่อนไปในทางลบ

งานวิจัยในประเทศ

ประทีป เวชประสิทธิ์ (วิจิตร นันเก่า. 2540 : 25 ; อ้างอิงจาก ประทีป เวชประสิทธิ์. 2528 : ง - จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้แบบสอบถามกับผู้บริหาร และครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ทุกโรงเรียน จำนวน 178 ชุด ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่วนใหญ่มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาทุกโครงการ ยกเว้นโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษไม่มีโรงเรียนจัดเลย สำหรับปัญหาที่ประสบมากที่สุดได้แก่ งบประมาณมีไม่เพียงพอ ครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารและผู้ปกครองไม่ค่อยเห็นความสำคัญ และไม่คอยให้ความร่วมมือในการจัดโปรแกรมพลศึกษารวมทั้งศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยให้คำแนะนำสนับสนุนและช่วยเหลือเท่าที่ควร ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่เพียงพอและอยู่ในสถานที่ไม่

เหมาะสม ขาดหนังสือ และเอกสารความรู้ทางด้านพลศึกษาสำหรับค้นคว้าเพิ่มเติม ขาดยานพาหนะและไม่มีความสะดวกในการเดินทางไปร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนรวมทั้งสภาพภูมิอากาศและฤดูกาลเป็นอุปสรรคต่อการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน

บรรเจิด โชติเกษมศรี (2529 : ง - จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ระดับมัธยมศึกษาใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหารและครูพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ระดับมัธยมศึกษาใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ทุกโรงเรียน จำนวน 150 คน ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในด้านโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ส่วนโครงการจัดบรรดิการทางพลศึกษามีการจัดน้อยมาก สำหรับปัญหาในการจัดและดำเนินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนที่ประสบในระดับมากที่สุด คือ อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่เพียงพอและมีไม่ครบทุกกิจกรรม ปัญหาที่ประสบในระดับมาก ได้แก่ งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดสถานที่ในการเรียนการสอนและจัดกีฬากายใน สถานที่ในร่มและกลางแจ้งมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม สถานที่สำหรับตึมน้ำและห้องน้ำห้องส้วมมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์เกี่ยวกับการพยาบาลฉุกเฉินและอุปกรณ์เบ็ดเตล็ดมีไม่เพียงพอ ขาดการควบคุมการเบิกจ่ายและการจัดเก็บรักษาอุปกรณ์อย่างถูกต้องเป็นระเบียบ อุปกรณ์ทางพลศึกษามักชำรุดเสียหายบ่อย และไม่สะดวกในการซ่อมแซม ขาดหนังสือและเอกสารสำหรับค้นคว้าเพิ่มเติม ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน ห้องทำงานของครูพลศึกษาและห้องเก็บอุปกรณ์ไม่เพียงพอครูพลศึกษารับผิดชอบงานมาก ขาดขวัญและกำลังใจไม่มีอิสระในการสอน นักเรียนชายหญิงมีปัญหาในการเรียนร่วมกัน ขาดโอกาสที่จะฝึกหัดและมีส่วนร่วมในกิจกรรม ผู้บริหารขาดการจัดวางแผนการบริหารไว้ล่วงหน้าและไม่มีนโยบายที่แน่นอนในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญและไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการจัดโปรแกรมพลศึกษา ศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยให้คำแนะนำและเอาใจใส่ช่วยเหลือเท่าที่ควร ขาดเจ้าหน้าที่ในการรักษาพยาบาลเมื่อนักเรียนเจ็บป่วยวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่นและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนเป็นอุปสรรคในการสอน ขาดยานพาหนะและไม่มีความสะดวกในการเดินทางไปร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

สุพรรณ จิตต์ภักดี (2533 : ง - จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8 โดยใช้แบบสอบถาม ถามไปยังครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 8 จำนวน 91 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนราษฎร์ได้จัดโปรแกรมพลศึกษา มีการเรียนด้านการสอน พลศึกษาในโรงเรียนด้านการการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนด้านการแข่งขันกีฬากายนอกและ ระหว่างโรงเรียนด้านการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ส่วนกิจกรรมพิเศษสำหรับเด็กไม่ปกติมีจัด น้อยมาก

1. ปัญหาด้านการสอนพลศึกษา ได้แก่ โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ตามหลักสูตร จำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มมีมากเกินไป ขาดหนังสือ และตำราเรียนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน
2. ปัญหาเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียน และการจัดการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียน คือ ขาดงบประมาณ ขาดความร่วมมือจากคณะครูภายในโรงเรียน และผู้บริหาร ไม่สนับสนุน
3. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูพลศึกษา คือ มีจำนวนน้อยไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียน มีชั่วโมงสอนมากและยังต้องการสอนวิชาสามัญด้วย มีงานประจำนอกเหนือจากชั่วโมงสอน
4. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีไม่เพียงพอ และไม่เหมาะสม
5. ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรอื่น ๆ ศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยไปให้คำแนะนำช่วยเหลือครู อื่น ๆ และผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญเท่าที่ควรคิดว่าวิชาพลศึกษาคือ กิจกรรมกีฬาเพื่อการ แข่งขันมากกว่าเป็นวิชาการ

กรมพลศึกษา (2534 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเรียนการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 2,3,4,5 และกรุงเทพมหานคร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึง สภาพการเรียนการสอน ปัญหาและอุปสรรคในกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ผลการ ศึกษาพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี นอกจาก ทำหน้าที่สอนแล้วต้องทำหน้าที่ครูประจำชั้นด้วย และเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โรงเรียน ส่วนใหญ่มีพื้นที่ 1-50 ไร่ สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครเฉลี่ยโรงละ 18 ไร่ ปัญหาของโรงเรียน ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่สอนและงบประมาณ รองลงมาเป็นปัญหาทางด้านบุคลากร (ครูผู้สอน) คือ ครูไม่เพียงพอ ปัญหาเกี่ยวกับความยากจนของนักเรียน ปัญหาการวัดและ

ประเมินผล ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่า ครูผู้สอนมีความตั้งใจในการสอน มีความเป็นกันเองกับนักเรียนสอนรู้เรื่องสาธิตเก่ง มีความสามารถในการเล่นและตัดสินใจดี แต่ชอบล่าเอียงในการวัดผล อุปกรณ์ก็พามีน้อย ชุดพลศึกษามีราคาแพง และเห็นด้วยกับประโยชน์ที่พึงได้จากการเรียนวิชาพลศึกษา

ทรงเดช เสมอคำ (2528 : 79) ได้ศึกษาปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 7 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารครูพลศึกษา ในเขตการศึกษา 7 จำนวน 14 โรงเรียน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 138 คน จากการศึกษพบว่า

1. ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน ที่มีปัญหามากที่สุดคือ ครูต้องการศึกษาต่อหรือเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ที่มีปัญหาน้อยที่สุด สุขภาพของครูผู้สอนและการขาดวุฒิทางพลศึกษา
2. ปัญหาเกี่ยวกับการสอน ที่มีปัญหามากที่สุดคือ ขาดการแนะนำจากพลศึกษานิเทศก์ และไม่ได้เข้ารับการอบรมในเรื่องเทคนิคหรือการสอนแนวใหม่ที่เปลี่ยนไป ส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารบังคับให้สอนเฉพาะกีฬาที่ส่งเข้าทำการแข่งขัน
3. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ ที่มีปัญหามากคือ ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและไม่มีที่อาบน้ำสำหรับครูกับนักเรียน ส่วนปัญหาที่น้อยที่สุดคือ ไม่มีห้องปฐมพยาบาล
4. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร ที่มีปัญหามากที่สุดคือ งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์มีไม่เพียงพอ ครูพลศึกษามีไม่พอกับจำนวนนักเรียน ส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ครูพลศึกษาไม่จัดการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียน และไม่สามารถร่วมงานกับครูในสาขาอื่นได้
5. ครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน
6. ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน
7. ครูพลศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

กองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2539 : 27) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวโน้มของการศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษาในอนาคต ผลการวิจัยพบว่า

1. การอุดหนุนเป็นครูช่วยสอน การอุดหนุนโรงเรียนโดยให้ครูช่วยสอนแก่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามยังดำเนินการได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากมีครูน้อย และครูบางส่วนยังถูกยืมตัวไปช่วยราชการที่จังหวัด อำเภอก และเขตการศึกษา ทำให้ครูต้องสอนหลายวิชา และบางวิชาก็เป็นวิชาที่ครูไม่มีความถนัด แต่จำเป็นต้องสอนเพราะไม่มีครูเฉพาะวิชา นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับบัญชาครูช่วยสอนที่เป็นข้าราชการซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชา ส่วนผู้รับใบอนุญาตหรือผู้บริหารโรงเรียนมิใช่ผู้บังคับบัญชาที่แท้จริงแต่การดูแลบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัดยังทำได้ไม่ทั่วถึง จึงมีความสับสนและยุ่งยากในเรื่องนี้ตลอดมา

2. การอุดหนุนเป็นอุปกรณ์การศึกษา ปัญหาอุปสรรคในเรื่องนี้เป็นปัญหาในแง่ของความจำกัดด้านงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ความจำกัดในด้านระยะเวลาดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างซึ่งจะต้องดำเนินการโดยรวดเร็วและจะต้องได้อุปกรณ์ตามความต้องการของกลุ่มโรงเรียนซึ่งเป็นเรื่องที่ยากยิ่งกว่าสมควร เพราะความต้องการที่แตกต่างกันของโรงเรียนภายในกลุ่มอันเนื่องมาจากการจัดการศึกษาที่ต่างระดับกัน ทำให้ความต้องการในวัสดุอุปกรณ์การศึกษาแตกต่างกันไปด้วยความจำกัดในงบประมาณ ทำให้ไม่สามารถจัดซื้ออุปกรณ์บางชิ้นที่มีขนาดใหญ่หรือมีราคาสูงได้ หรือบางครั้งอุปกรณ์ที่จัดซื้อไม่เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนบางแห่งเท่าที่ควรเพราะมีอุปกรณ์นั้น ๆ อยู่แล้ว รวมทั้งความหลากหลายของแหล่งผลิตและจำนวนอุปกรณ์การศึกษา และความเข้าใจที่ไม่ตรงกันระหว่างหน่วยงานที่เป็นผู้จัดซื้อกับโรงเรียนซึ่งเป็นผู้ใช้อุปกรณ์

3. การอุดหนุนด้านการเงิน การปรับเปลี่ยนวิธีการอุดหนุนจากการอุดหนุนครุมาเป็น การอุดหนุนโรงเรียนตามรายหัวนักเรียน ทำให้โรงเรียนขนาดเล็กได้รับเงินอุดหนุนน้อยลงและถึงแม้จะได้งบประมาณเพิ่มเป็นการชดเชยให้เป็นเวลา 3 ปี การศึกษาแล้วก็ตาม ก็ปรากฏว่ายังไม่เพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะโรงเรียนส่วนใหญ่อยู่ในสภาพที่ต้องปรับปรุงหลายด้าน ทั้งด้านอาคารสถานที่ บุคลากร และอุปกรณ์การเรียนการสอน เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพัทลุง จำนวน 1,188 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพัทลุง จำนวน 600 คน โดยได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple -Random Sampling) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ซึ่งได้ 594 คน แต่เพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล จึงใช้กลุ่มตัวอย่างเป็น 600 คน

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
ในจังหวัดพัทลุง

โรงเรียน	ชั้น	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ศาสนูปถัมภ์ปากพะยูนมูลนิธิ	ม.1	73	90	163	36	45	81
	ม.2	45	58	103	23	29	52
	ม.3	53	71	124	27	36	63
	รวม	171	219	390	86	110	196
ศึกษารวมมูลนิธิ	ม.1	53	33	86	26	26	52
	ม.2	58	51	109	29	25	54
	ม.3	26	24	50	13	12	25
	รวม	137	108	245	68	63	131
	รวม	70	97	167	34	49	83
มุสลิมวิทยา (ประชาอุปถัมภ์)	ม.1	17	32	49	8	16	24
	ม.2	27	36	63	13	18	31
	ม.3	29	29	55	13	15	28
	รวม	70	97	167	34	49	83
บุญมีศึกษา	ม.1	67	71	138	34	35	69
	ม.2	54	53	107	27	26	53
	ม.3	33	32	65	15	16	31
	รวม	154	156	310	76	77	153
พัฒนาวิทยามูลนิธิ	ม.1	13	8	21	6	4	10
	ม.2	16	15	31	8	8	16
	ม.3	11	13	24	5	6	11
	รวม	40	36	76	19	18	37
รวม		572	616	1,188	283	317	600

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสภาพและปัญหาด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา
2. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา
4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open Ended) เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร งานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษา และศึกษาข้อมูลของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

2. สร้างแบบสอบถามให้มีเนื้อหาครอบคลุมปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาในด้านต่าง ๆ

3. นำแบบสอบถามไปปรึกษากับประธานและกรรมการควบคุมเพื่อขอคำแนะนำและแก้ไข

4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาเพื่อหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ซึ่งได้แก่

รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพูนท์

อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา

รองศาสตราจารย์ ผาณิต บิลมาศ

อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา

รองศาสตราจารย์ มาณี ชูไทย

อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แอลฟา (α -Coefficient)

6. ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการตรวจให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	4	คะแนน
มาก	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

7. นำแบบสอบถามให้ประธานและคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจสอบอีกครั้งเพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถาม
2. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุงทุกโรงเรียน จำนวน 5 โรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 โรงเรียนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
4. รับแบบสอบถามคืนจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 โรงเรียน ด้วยตนเอง

5. ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลของปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) เพื่อวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยค่าเฉลี่ยที่ได้มาตัดสินตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.50	หมายความว่า	น้อยที่สุด
1.51 - 2.50	หมายความว่า	น้อย
2.51 - 3.50	หมายความว่า	มาก
3.50 - 4.00	หมายความว่า	มากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้เป็นการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
ในจังหวัดพัทลุง จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 นำข้อมูลมาสรุปแล้วนำเสนอในรูปความเรียง

ตอนที่ 2 นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางประกอบ
ความเรียง

ตอนที่ 3 นำข้อมูลมาสรุปแล้วนำเสนอในรูปความเรียง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

f = ค่าความถี่ของกลุ่มตัวอย่าง

% = ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ
ภูมิฐานะ นับถือศาสนาและกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น

ตาราง 2 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (f)	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
ชาย	283	47.17
หญิง	317	52.83
2. อายุ		
12 ปี	40	6.66
13 ปี	201	33.50
14 ปี	185	30.83
15 ปี	174	29.00
3. ภูมิลำเนา		
จังหวัดพัทลุง	580	96.66
จังหวัดตรัง	13	2.13
จังหวัดกระบี่	7	1.21
อื่น ๆ	-	-
4. นับถือศาสนา		
ศาสนาพุทธ	-	-
ศาสนาอิสลาม	600	100
อื่น ๆ	-	-
5. กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	236	39.33
มัธยมศึกษาปีที่ 2	250	34.33
มัธยมศึกษาปีที่ 3	158	26.33

จากตาราง 2 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนนักเรียนชายจำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 47.17 นักเรียนหญิง จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 52.83 มีอายุ 12 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 6.66 อายุ 13 ปี จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 รองลงมาอายุ 14 ปี จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 30.83 อายุ 15 ปี จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 ตามลำดับ มีภูมิลำเนาของนักเรียนอยู่ในจังหวัดพัทลุง 580 คน คิดเป็นร้อยละ 96.66 อยู่ในจังหวัดตรังจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13 อยู่ในจังหวัดกระบี่ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.21 นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 600 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 39.33 มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 34.33 มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 26.33

ตอนที่ 2 ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง

ตาราง 3 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตรวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง

รายการปัญหา	ระดับความต้องการ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนมีความเข้าใจในหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	2.62	0.95	มาก
2. หลักสูตรวิชาพลศึกษามีความเหมาะสมกับสภาพบังคับต่าง ๆ เช่น การแต่งกาย วิธีสอน การแยกชั้นเรียน	2.46	0.89	น้อย
3. มีการสอนโดยยึดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและบทเรียนเป็นหลัก	2.57	0.84	มาก
4. นักเรียนให้ความสำคัญต่อวิชาพลศึกษาเท่ากับวิชาอื่น ๆ	1.91	0.91	น้อย
5. การเรียนรู้กติกาการแข่งขันกีฬาสportenต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนพลศึกษา	2.52	0.79	มาก
6. การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	2.47	0.73	น้อย
7. หนังสือและคู่มือประกอบการเรียนการสอนมีความเพียงพอ กับความต้องการของนักเรียน	2.53	0.85	มาก
8. ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนวิชาพลศึกษามีความเหมาะสม	2.49	0.88	น้อย
9. มีการให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง	2.47	0.65	น้อย
10. การแยกชั้นเรียนเป็นการปิดกั้นในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันและทำงานร่วมกัน	2.35	0.84	น้อย
11. วิชาพลศึกษาจัดได้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี	2.55	0.80	มาก
รวม	2.44	0.75	น้อย

จากตาราง 3 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตรและการสอน วิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง โดยรวมมีปัญหายู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในหลักสูตรการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา มีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ มีการสอนโดยยึดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและบทเรียนเป็นหลัก วิชาพลศึกษาจัดได้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี หนังสือและคู่มือประกอบการเรียนการสอนมีความเพียงพอกับความต้องการของนักเรียน การเรียนรู้รู้ติกาการแข่งขันกีฬานิตต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนพลศึกษา ตามลำดับ ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ ยู่ในระดับน้อย

ตาราง 4 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียน
เอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง

รายการปัญหา	ระดับความต้องการ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ความสามารถในการสาธิตกิจกรรมทุก ๆ อย่างให้นักเรียนดูได้	2.61	0.81	มาก
2. ความสามารถในการตัดสินกีฬาของครูพลศึกษา	2.81	0.88	มาก
3. ครูพลศึกษาสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้	2.58	0.80	มาก
4. ความเหมาะสมของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียน	2.46	0.76	น้อย
5. ความตั้งใจในการสอนของครูพลศึกษาและการเอาใจใส่นักเรียน	2.63	0.77	มาก
6. ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา	2.68	0.67	มาก
7. ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนพลศึกษา	1.84	0.89	น้อย
8. การจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนอย่างเหมาะสมของครูพลศึกษาเพื่อให้เพียงพอแก่นักเรียน	2.36	0.86	น้อย
9. ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็น อย่างดี	2.67	0.82	มาก
10. ครูพลศึกษาต้องเป็นผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามเท่านั้น	2.44	0.65	น้อย
11. กิจกรรมพลศึกษาที่จัดไม่ตรงกับความต้องการและความสนใจ ของนักเรียน	2.57	0.72	มาก
12. การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่น ของครูพลศึกษา	2.77	0.66	มาก
รวม	2.54	0.89	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนวิชา พลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง โดยรวมมีปัญหายุ่งในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาด้านความสามารถในการตัดสินกีฬาของครูพลศึกษา มีปัญหามากที่สุด รองลงมา คือ ปัญหาการมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่น ของครูพลศึกษา ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็นปกติ ความตั้งใจในการสอนของครูพลศึกษาและการเอาใจใส่ให้นักเรียน ตามลำดับ ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย

ตาราง 5 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง

รายการปัญหา	ระดับความต้องการ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. จำนวนอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักเรียน	2.53	0.84	มาก
2. ความปลอดภัยของอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษา และควมมีมาตรฐานของอุปกรณ์ชนิดต่างๆ	2.47	0.62	น้อย
3. สถานที่ที่ใช้ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาในร่มและกลางแจ้ง	2.52	0.76	มาก
4. สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน	2.24	0.81	น้อย
5. การเบิกใช้และส่งคืนอุปกรณ์พลศึกษาทั้งในและนอกเวลาเรียน	2.47	0.77	น้อย
6. อุปกรณ์ทางด้านสันทนาการ เช่น เครื่องเล่นเทป เครื่องฉายสไลด์เพื่อประกอบการเรียนการสอน	2.56	0.53	มาก
7. มีการตรวจซ่อมแซมบำรุงรักษาอุปกรณ์พลศึกษาอย่าง สม่ำเสมอ	2.41	0.90	น้อย
8. อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียน เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา	2.45	0.86	น้อย
9. สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา	2.53	0.78	มาก
10. อุปกรณ์และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพหรือเครื่องฝึก บริหารร่างกาย	2.67	0.81	มาก
รวม	2.48	0.82	น้อย

จากตาราง 5 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง โดยรวมมีปัญหายุ่งในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อุปกรณ์และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพและเครื่องฝึกบริหารร่างกาย มีปัญหามากที่สุด รองลงมา คือ อุปกรณ์ทางด้านสันทนาการ เช่น เครื่องเล่นเทป เครื่องฉายสไลด์ เพื่อประกอบการเรียนการสอน สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา จำนวนอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักเรียน สถานที่ที่ใช้ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาทั้งในร่มและกลางแจ้ง ตามลำดับ ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ มีปัญหายุ่งในระดับน้อย

ตาราง 6 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา
ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง

รายการปัญหา	ระดับความต้องการ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยาก-ง่าย	2.62	0.73	มาก
2. ทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากเรียนไปแล้ว	2.49	0.79	น้อย
3. ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่กำหนด	2.56	0.89	มาก
4. มีเกณฑ์การวัดผลด้านทักษะพฤติกรรมเหมาะสมกับเพศและวัยของนักเรียน	2.50	0.77	น้อย
5. มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล	2.53	0.80	มาก
6. วัดและประเมินผลครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร	2.48	0.61	น้อย
7. วัดและประเมินผลการเรียนรู้ก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง	2.54	0.76	มาก
8. วัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคเรียน	2.60	0.78	มาก
9. ความชัดเจนของคำสั่งและข้อคำถามในแบบทดสอบ	2.50	0.67	น้อย
10. การวัดผลเน้นด้านทักษะมากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	2.35	0.83	น้อย
11. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน	2.34	0.77	น้อย
รวม	2.50	0.78	น้อย

จากตาราง 6 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผล วิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาด้านข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยากง่าย มีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาด้านการวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ปลายภาคเรียนทุกภาคเรียนตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่กำหนด วัดและประเมินผลการเรียนก่อนการสอนในแต่ละเรื่อง มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ตามลำดับ ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ความคิดเห็นของและข้อเสนอของนักเรียน ในปัญหาด้านต่าง ๆ นั้น ส่วนใหญ่เป็นการเสนอสิ่งที่ทางโรงเรียนควรปรับปรุง ดังนี้คือ

1. ปัญหาด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักเรียนเห็นว่าควรให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาที่ตนเองถนัดเพื่อจะทำให้การเรียนน่าสนใจมากขึ้น โรงเรียนควรสนับสนุนนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในด้านการกีฬาและควรจัดกิจกรรมที่นักเรียนสนใจมากยิ่งขึ้น

2. ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เช่น ควรจ้างครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญมาสอนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาไม่ควรที่จะพูดคำหยาบกับนักเรียนซึ่งจะเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่นักเรียน ครูผู้สอนไม่ควรเข้มงวดเกินไปทำให้นักเรียนไม่อยากเรียน ครูผู้สอนควรใจเย็น ไม่โกรธง่าย ไม่ใช้อารมณ์ในการสอน

3. ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา นักเรียนมีข้อเสนอแนะว่า ทางโรงเรียนควรมีสถานที่ในการเล่นกีฬาและควรมีวัสดุอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษาซึ่งมีจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียน

4. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรให้มีการให้คะแนนที่ชัดเจนและยุติธรรมมากขึ้น และแจ้งผลการเรียนให้ตรงเวลาขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อทราบปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง จำนวน 1,188 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง จำนวน 600 คน เป็นนักเรียนหญิง จำนวน 317 คนและนักเรียนชาย จำนวน 283 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสภาพทั่วไปและข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ

1. ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา
2. ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
3. ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา
4. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับ
ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open Ended)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในรูปความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาโดยแสดงค่าร้อยละและค่าความถี่
ในรูปความเรียง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในรูปความเรียง

วิเคราะห์ความคิดเห็นโดยการคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้ว
นำค่าเฉลี่ยที่ได้มาตัดสินตามเกณฑ์ต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 - 1.50	หมายความว่า	น้อยที่สุด
	1.51 - 2.50	หมายความว่า	น้อย
	2.50 - 3.50	หมายความว่า	มาก
	3.51 - 4.00	หมายความว่า	มากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนนักเรียนชายจำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 47.17
นักเรียนหญิง จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 52.83 ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 12 ปี จำนวน
40 คน คิดเป็นร้อยละ 6.66 อายุ 13 ปี จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 รองลงมาอายุ 14 ปี
จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 30.83 อายุ 15 ปี จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00
ตามลำดับ ซึ่งมีภูมิลำเนาของนักเรียนอยู่ในจังหวัดพัทลุง 580 คน คิดเป็นร้อยละ 96.66 อยู่ใน
จังหวัดตรังจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13 อยู่ในจังหวัดกระบี่ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ
1.21 และนับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 600 คน คิดเป็นร้อยละ 100 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 39.33 มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 206 คน
คิดเป็นร้อยละ 34.33 มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 26.33

ตอนที่ 2 ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

ในจังหวัดพัทลุง มีดังนี้

1. ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง โดยรวมมีปัญหายุ่งในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ การสอนโดยยึดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและบทเรียนเป็นหลัก วิชาพลศึกษาจัดได้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี หนังสือและคู่มือประกอบการเรียนการสอนมีความเพียงพอกับความต้องการของนักเรียน การเรียนรู้จากการแข่งขันกีฬานิตต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนพลศึกษา ตามลำดับ ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย

2. ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง โดยรวมมีปัญหายุ่งในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาด้านความสามารถในการตัดสินกีฬาส่งครูพลศึกษา มีปัญหามากที่สุด รองลงมา คือ ปัญหาการมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่น ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็นอย่างดี ความตั้งใจในการสอนของครูพลศึกษาและการเอาใจใส่นักเรียน ตามลำดับ ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย

3. ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง โดยรวมมีปัญหายุ่งในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อุปกรณ์และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพและเครื่องฝึกบริหารร่างกาย มีปัญหามากที่สุด รองลงมา คือ อุปกรณ์ทางด้านโสตทัศนูปกรณ์ เช่น เครื่องเล่นเทป เครื่องฉายสไลด์ เพื่อประกอบการเรียนการสอน สถานที่ทำความสะอาดร่างกาย หลังจากเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา จำนวนอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักเรียน สถานที่ที่ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาทั้งในร่มและกลางแจ้ง ตามลำดับ ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ มีปัญหายุ่งในระดับน้อย

4. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง โดยรวมมีปัญหายอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาด้านข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยากง่าย มีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาด้านการวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคเรียน ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่กำหนด วัดและประเมินผลการเรียนทำการสอนในแต่ละเรื่อง มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ตามลำดับ ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ มีปัญหายอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ความคิดเห็นของและข้อเสนอของนักเรียน ในปัญหาด้านต่าง ๆ นั้น ส่วนใหญ่เป็นการเสนอสิ่งที่โรงเรียนควรปรับปรุง ดังนี้คือ

1. ปัญหาด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักเรียนเห็นว่าควรให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาที่ตนเองถนัดเพื่อจะทำให้การเรียนน่าสนใจมากขึ้น โรงเรียนควรสนับสนุนนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในด้านการกีฬาและควรจัดกิจกรรมที่นักเรียนสนใจมากยิ่งขึ้น
2. ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เช่น ควรจ้างครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญมาสอนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาไม่ควรที่จะพูดคำหยาบกับนักเรียนซึ่งจะเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่นักเรียน ครูผู้สอนไม่ควรเข้มงวดเกินไปทำให้นักเรียนไม่อยากเรียน ครูผู้สอนควรใจเย็น ไม่โกรธง่าย ไม่ใช้อารมณ์ในการสอน
3. ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา นักเรียนมีข้อเสนอแนะว่า ทางโรงเรียนควรมีสถานที่ในการเล่นกีฬาและควรมีวัสดุอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษาซึ่งมีจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียน
4. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรให้มีการให้คะแนนที่ชัดเจนและยุติธรรมมากขึ้น และแจ้งผลการเรียนให้ตรงเวลาขึ้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง โดยรวมและปัญหาในแต่ละด้าน อยู่ในระดับต่าง ๆ ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง โดยรวม มีปัญหาในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ปัญหาที่อยู่ในระดับมาก คือในระดับมากที่สุด คือ ความเข้าใจในหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา รองลงมาคือ การสอนโดยยึดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและบทเรียน วิชาพลศึกษาจัดได้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี หนังสือและคู่มือประกอบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหา การเรียนรู้กติกาการแข่งขันกีฬาชนิดต่าง ๆ ตามลำดับ ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาอาจจะไม่ได้แจ้ง ไม่ได้อธิบายให้นักเรียนทราบว่าหลักสูตรเป็นอย่างไร มีจุดประสงค์อะไรบ้างครูพลศึกษาควรจะต้องอธิบายหลักสูตรก่อนทำการสอน และอีกเหตุผลหนึ่งคือครูผู้สอนอาจจะไม่เข้าใจหลักสูตรเหมือนกันกับนักเรียน เนื่องจากว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่ได้จบการศึกษาทางด้านพลศึกษาโดยตรง การจะทำให้หลักสูตรวิชาพลศึกษามีความสำคัญนั้นส่วนหนึ่งมาจากการดำเนินการสอนและการจัดโปรแกรมการสอนของโรงเรียนและครูผู้สอนซึ่งเป็นผู้ที่มีความสำคัญเพราะเป็นผู้ที่จะนำหลักสูตรไปใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามด้วยแล้วซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มโรงเรียนพิเศษที่กำหนดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการสอนของศาสนาอิสลามและมีข้อจำกัดมากมายที่วิชาพลศึกษาไม่สามารถทำได้ การสอนพลศึกษาจึงต้องระมัดระวังเป็นพิเศษเพื่อไม่ให้ขัดกับหลักศีลธรรมอันดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณ จิตต์ภักดี (2533: ง - จ) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8 พบว่า โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ตามหลักสูตร จำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มมีมากเกินไป ขาดหนังสือและตำราเรียนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนและสอดคล้องงานวิจัยของประทีป เวชประสิทธิ์ (2528 : ง - จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดและ

ดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้พบว่า ส่วนใหญ่มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาทุกโครงการ แต่ประสบปัญหาความร่วมมือในการจัดโปรแกรมครูพลศึกษาก็มีไม่เพียงพอ ความร่วมมือจากศึกษานิเทศน์ ผู้บริหารและผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร อีกทั้งครูพลศึกษาเองก็ไม่มีความรู้ทางพลศึกษาดีพอ ทำให้การสอนพลศึกษายังมีปัญหามากยิ่งขึ้น เพราะครูพลศึกษามาจากการจ้างงานของโรงเรียน ความรับผิดชอบและความรู้ทางพลศึกษามีน้อยมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซิลเวสเตอร์ (Silvester. 1969 : 32 - 36) ที่พบว่า ครูที่จบทางพลศึกษาโดยตรงและได้รับวุฒิปริญญาตรีทางพลศึกษาจะมีความเข้าใจในหลักการและวิธีสอนดีกว่าและผู้วิจัยเห็นว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากจะสอนวิชาพลศึกษาได้ดีกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย การสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด ความเข้าใจของครูพลศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญในวิธีการสอนและขั้นตอนของการดำเนินการสอนของครูพลศึกษา ตลอดจนการนำหลักสูตรของปัจจุบันมาใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษา หนังสือและคู่มือประกอบการเรียนและการสอนมีไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน ซึ่งหนังสือและคู่มือประกอบการเรียนการสอนนับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งของการเรียนวิชาพลศึกษา คือ ตำราเรียน คู่มือประกอบการสอนไม่ว่าจะเป็นกติกาดัง ๆ วิธีการเล่น ซึ่งจะเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนวิชาพลศึกษา ดังนั้นการเรียนการสอนจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ องค์ประกอบอย่างหนึ่งคือ การมีตำราและเอกสารให้นักเรียนค้นคว้าในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ครูพลศึกษาจึงต้องเป็นผู้เสนอขอจัดซื้อตำราและเอกสารต่าง ๆ ให้เพียงพอ เพื่อจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพต่อไป การสอนพลศึกษาในชั้นเรียนจะได้ผลดีขึ้นถ้าครูพลศึกษามีหนังสือตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ดังที่ สุพรรณ จิตต์ภักดี (2523 : ง - จ) และประทีป เวชประสิทธิ์ (2528 : ง - จ) ได้วิจัยพบว่า ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนจะมีปัญหาถ้าขาดหนังสือตำราประกอบการเรียนการสอน ผู้วิจัยเห็นว่าทางโรงเรียนควรจัดให้มีหนังสือคู่มือและจัดตำราทางพลศึกษาไว้ให้นักเรียนให้มากขึ้นอันจะทำให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นไปด้วยความราบรื่นและท้ายที่สุดก็จะได้เป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนเองด้วย

2. ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง โดยรวมมีปัญหายุ่งยากในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาด้านการตัดสินใจของครูพลศึกษา มีปัญหามากที่สุด รองลงมา คือ ปัญหาการมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาอื่น ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอน ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็นอย่างดี ความตั้งใจในการสอนและการเอาใจใส่นักเรียน ตามลำดับ ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ครูพลศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนพลศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ วิชาพลศึกษาจะแตกต่างกับการศึกษาแขนงอื่น คือ ประสบการณ์ทางด้านกิจกรรมและมีการปฏิบัติจริง เป็นการฝึกทักษะมากกว่าการเรียนรู้ทางทฤษฎี ดังนั้น ครูผู้สอนพลศึกษาควรมีทักษะในการสาธิตเป็นอย่างดี มีการฝึกอบรมเทคนิคการสอนใหม่ ๆ อยู่เสมอเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนให้ดีขึ้น ตลอดจนความสามารถในการตัดสินใจ ครูพลศึกษาถือว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถทางด้านกีฬาเป็นอย่างดีจึงควรได้รับการอบรมการตัดสินใจจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพการตัดสินใจให้ทันต่อกติกาและการแข่งขันที่พัฒนาไปมาก อีกทั้งความรับผิดชอบในการสอนของครูพลศึกษา ถือว่ามีความสำคัญสูงสุด เพราะครูผู้สอนพลศึกษาจะต้องเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมให้นักเรียน อีกทั้งวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สอนให้นักเรียนปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎระเบียบและกติกา ถ้าหากครูพลศึกษาไม่ปฏิบัติให้เป็นตัวอย่างในเรื่องของความรับผิดชอบให้เป็นตัวอย่างแก่นักเรียนแล้ว ย่อมทำให้นักเรียนขาดความเชื่อถือ การเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนก็จะไม่ได้ผลเท่าที่ควร ซึ่งงานวิจัยของกรมพลศึกษา (2534 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเรียนการสอนพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาเขตการศึกษา 2,3,4,5 และกรุงเทพมหานคร พบว่า ความเป็นกันเอง ความสามารถในการสาธิตของครูและความตั้งใจในการสอนของครูพลศึกษามีผลต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและนักเรียนเห็นด้วยกับประโยชน์ที่พึงจะได้รับจากการเรียนการสอน ผู้วิจัยเห็นว่า พฤติกรรมของครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีผลโดยตรงกับนักเรียน การจะทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวย่อมขึ้นอยู่กับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุชเชอร์ (Bucher.1975 : 144 - 152) กล่าวว่า การสอนพลศึกษาจะได้ผลดีนั้น อาจารย์ผู้สอนควรจะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

3. ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง โดยรวมมีปัญหายอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อุปกรณ์และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพและเครื่องฝึกบริหารกายมีปัญหามากที่สุด รองลงมา คือ อุปกรณ์ทางด้านโสตทัศนูปกรณ์ เช่น เครื่องเล่นเทป เครื่องฉายสไลด์ สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา จำนวนอุปกรณ์ในการเรียนการสอนกับจำนวนนักเรียน สถานที่ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาทั้งในร่มและกลางแจ้ง ตามลำดับ ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ มีปัญหายอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บรรเจิด โชติเกษมศรี (2529 : ง - จ) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา เกี่ยวกับสภาพและปัญหาของการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ระดับมัธยมศึกษา ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ขาดสถานที่ในการเรียนการสอนและจัดกีฬาภายใน สถานที่ในร่มและกลางแจ้งมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม สถานที่สำหรับตักน้ำและห้องน้ำห้องส้วมมีไม่เพียงพอ ผู้วิจัยเห็นว่าการเรียนการสอนจะได้ผลอย่างเต็มที่ถ้าทางโรงเรียนมีสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้เพื่อการเรียนการสอนไว้อย่างเพียงพอ เพราะกิจกรรมทางด้านพลศึกษาเป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางการและเรียนด้วยการกระทำ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม จะเห็นได้ว่านักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามไม่ได้มีความต้องการสถานที่เพิ่มขึ้นซึ่งต่างจากโรงเรียนสามัญทั่วๆ ไปที่มักจะต้องการสถานที่ในการเรียนมากขึ้น การวิจัยแต่ละครั้งจะเจอปัญหาอาคารสถานที่ไม่เพียงพอทุกโรงเรียน แต่สำหรับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุงแล้ว สถานที่ไม่เพียงพอก็จริงแต่ก็ไม่ได้เป็นปัญหา เนื่องมาจากการจัดสรรพื้นที่ของโรงเรียนเป็นไปอย่างเหมาะสม การขยายพื้นที่ของโรงเรียนเป็นเรื่องยากมากเพราะพื้นที่ทั้งหมดของโรงเรียนได้มาจากการบริจาคทั้งสิ้น ดังนั้นการขยายพื้นที่ของโรงเรียนยังเป็นไปไม่ได้ อย่างไรก็ตามความต้องการของนักเรียนที่อยากจะมีสถานที่เรียนที่สะดวกสบาย มีอุปกรณ์พร้อมสรรพก็ยังคงเป็นที่ต้องการอยู่ เพราะเมื่อถึงเวลาเรียนครูพลศึกษาก็ไม่มีอุปกรณ์ในการสอนทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนก็น้อยลงไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงเดช เสมอคำ (2528 : 79) พบว่า สถานที่ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ซึ่งทำให้การเรียนการสอนขาดความสมบูรณ์ไปส่วนหนึ่ง โรงเรียนที่มีสถานที่และอุปกรณ์การเรียนอย่างเพียงพอจะทำให้

การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาดีกว่าโรงเรียนที่ไม่มีความพร้อมทางด้านสถานที่และอุปกรณ์การเรียน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ฮาร์มอน (Harmon.1967 : - 2359) พบว่า โรงเรียนที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาอย่างเพียงพอจะมีประสิทธิภาพในการเรียนพลศึกษาได้ดีกว่าโรงเรียนที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาไม่เพียงพอ

4. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง โดยรวมมีปัญหายุ่งยากในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับความยากง่ายของข้อสอบ มีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาด้านการวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคเรียน การตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่กำหนด วัดและประเมินผลการเรียนก่อนการเรียนในแต่ละเรื่อง มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ตามลำดับ ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ มีปัญหายุ่งยากในระดับน้อย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษาส่วนมากจะเป็นกิจกรรมทางด้านทักษะการปฏิบัติ การออกข้อสอบควรจะมีวัตถุประสงค์ให้ตรงกับเนื้อหาของการเรียนรู้ เพื่อความยากง่ายของเนื้อหาวิชาและการปฏิบัติในการแจ้งผลการสอบทุกครั้งให้นักเรียนทราบ เพื่อให้นักเรียนจะได้รู้การพัฒนาของตนเองตลอดเวลาและยังมีประโยชน์กับครูผู้สอนจะได้ค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนของนักเรียนไปพร้อม ๆ กัน ในการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา กองนโยบายและแผนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2529 : 27) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวโน้มของการศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษาในอนาคต พบว่า การอุดหนุนโรงเรียนโดยให้ครูช่วยสอนแก่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามยังดำเนินการได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากมีครูน้อยครูบางส่วนถูกยืมตัวไปช่วยราชการที่อื่น ทำให้ครูที่มีอยู่ต้องรับภาระการสอนหลายวิชาและบางวิชาก็เป็นวิชาที่ครูไม่ถนัด วิชาพลศึกษาก็เป็นอีกวิชาหนึ่งที่ไม่ม่ครูสอนหรือครูที่จบพลศึกษาโดยตรง ทำให้การสอนมีปัญหาหลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเรื่องที่ทำให้ครูผู้สอนพลศึกษาละเลยไปด้วยสาเหตุใดก็ตาม แต่ส่งผลโดยตรงต่อผลการเรียนของนักเรียนและส่งผลกระทบต่อความรู้สึกที่ไม่ดีของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาจึงควรตระหนักว่าทำหน้าที่สอนพลศึกษาเป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุดของตนเอง ซึ่งต้องทำให้ดีที่สุด อันจะทำให้นักเรียน

มีความรู้สึกที่ดีต่อวิชาพลศึกษา และทำให้นักเรียนอยากเรียน อยากเล่นกีฬาและออกกำลังกาย อันเป็นจุดประสงค์สูงสุดของวิชาพลศึกษา ดังที่ อุดุลย์ ดือเร๊ะ (2527 : 65) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในการส่งเสริมด้านวิชาการ ของสำนักงานศึกษาธิการ เขต เขตการศึกษา 2 พบว่า ผู้บริหารและครูต้องการให้จัดทำคู่มือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการวัดผลและประเมินผลในแต่ละวิชาให้พอเพียงและต้องการให้จัดอบรม ครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความมุ่งหมายของการวัดผลการเรียนรู้และต้องการให้จัด ประชุมซักซ้อมความเข้าใจและกำหนดแนวทางในการประเมินผลการเรียนรู้ในโรงเรียนเอกชน สอนศาสนาอิสลามให้เป็นไปแนวทางเดียวกัน การวัดผลและประเมินสมรรถภาพของนักเรียนที่มี ปัญหาในระดับมากนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นเรื่องยากที่จะทำการวัดและประเมินสมรรถภาพของ นักเรียน ซึ่งเป็นปัญหาในเรื่องของการขาดอุปกรณ์ในการทำการวัดและประเมินผลและการขาด ความรู้ความชำนาญของครูพลศึกษาเอง ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่สำหรับทุกโรงเรียนอยู่ทุกวันนี้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาปัญหาการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา อิสลามในจังหวัดอื่น ๆ ทั่วทุกภาคของประเทศ
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียนรู้วิชาพลศึกษาระหว่างโรงเรียนเอกชน สอนศาสนาอิสลามกับโรงเรียนสามัญทั่ว ๆ ไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมพลศึกษา. (2534). การเรียนการสอนพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 2,3,4 และ 5 และกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา.
- กรมวิชาการ. (2535). คู่มือหลักสูตรอิสลามศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2535. กรุงเทพฯ : กรมฯ.
- กองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2537). รายงานการประเมินผลการให้เงินอุดหนุนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- คณิดา นิจจรัสกุล และคนอื่น ๆ. (2535). รายงานการวิจัย การติดตามผลการพัฒนาการใช้สื่อการสอนวิชาศาสนาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปีการศึกษา 2535. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- คำนวน นวลสนอง. (2540). ประเพณีท้องถิ่นของชาวไทยมุสลิมในจังหวัดพัทลุง. สงขลา : สถาบันทักษิณคดีศึกษา.
- บรรเจิด โชติเกษมศรี. (2539). ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามระดับมัธยมศึกษา ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ประดับ แก้วผลึก. (2534). ปัญหาการจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ประทีป เวชประสิทธิ์. (2528). ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.

- ปิยนารถ บุนนาค. (2524). นโยบายการปกครองของรัฐบาลไทยต่อชาวมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (พ.ศ.2475-2516). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงเดช เสมอคำ. (2528). ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 7. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- มาณี ชูไทย. (2534). รายงานการวิจัย หลักการอิสลามที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติงานทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุข. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม. (2537). การวิจัยเบื้องต้นทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พิมพ์ดี.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2526). หลักการสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณ จันท์เพ็ญ. (2543). เจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- วิวัฒน์ กระทุ. (2534). การศึกษาวิธีดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 7 . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ศูนย์กลางอิสลามแห่งประเทศไทย. (2530). ประเทศไทยกับโลกมุสลิม. กรุงเทพฯ : ศูนย์กลางอิสลามแห่งประเทศไทย.
- สุจริต เพียรชอบและอัจฉรา ประไพตระกูล. (2521). ประมวลบทความเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- สุพรรณ จิตต์ภักดี. (2533). ปัญหาการจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8 .วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- สุมิตร คุณานุกร. (2528). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สมศักดิ์ อยู่คง. (2527). คุณลักษณะของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อัดสำเนา.

สำนักงานการศึกษาเอกชน กองโรงเรียนนโยบายพิเศษ. (2541). โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา

อิสลาม.กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.

สำนักงานจังหวัดพัทลุง. (2542). บรรยายสรุปจังหวัดพัทลุง. หน้า 2 - 3 . พัทลุง : สำนักงานฯ.

สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2. (2533). รายงานการวิจัยเรื่อง การประเมินผลการ

ดำเนินงานอิสลามศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา

2,3 และ 4 ปีการศึกษา 2533. ยะลา : สำนักงานฯ.

อดุลย์ ดือเร๊ะ. (2527). ความต้องการของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

ในการส่งเสริมวิชาการของสำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2. ปริญญาานิพนธ์

กศ.ม (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

เอกวิทย์ ณ ถกลาง. (2530). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

อัจฉรา ประไพตระกูล. (2521). เอกสารประกอบการสอนวิชาพื้นฐานทางจิตวิทยาการศึกษา.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

Bucher, Charles A. (1975). *Foundation of Physical Education* . S.T.Loius :

The C.V. Mosby.

Harmon, Charles Edwin. (1967, December). "An Appraisal of boys Physical Education in

selected northeast Texas high school," *Dissertation Abstract*. 30 : 2359 A.

Hensley, Ralph Willard. (1975, August). "An Assesment of Physical Education program

in selected elementary school," *Dissertation Abstract*. 36 : 765 – A.

Hojjati, H.S. (1980, September). "A study of the attitude change of high school student

toward Physical Education activity courses," *Dissertation Abstract* 41 : 982 - A.

Horton, David. (1978, December). An evaluation Physical Education Program in the

community college of Aakansas, International," *Dissertation Abstract*

International. 39 : 3450 – A.

- Myoung,Gee. (1994, Febuary). "The Occupational of Korean School Physical Education Teacher (Teacher Socialization," *Dissertation Abstract*. 54 : 265 – A.
- Nancy, Melychuk. (1992, May). Toward Understanding the Lived World of Physical Education Teacher in Curriculum Imprementation," *Dissertation Abstract International*. 52 : 3857 – A.
- Nantogmah,Samuel Yakuber. (1982, October). "Physical Education Program Offered in Iowa High School,Prefered by Senior and Recommended by Professars in Iowa Univercity," *Dissertation Abstract International*. 43 : 1050 – A.
- Silvester,V.J. (1969, July). "Attitude of Physical Education in the Elementary School. The Physical Educater," *Dissertation Abstract*. 61 : 32 - 36.

ภาคผนวก

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้มุ่งที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการเรียน วิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง

2. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปและข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ แบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นแบบ สอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา
2. ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
3. ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา
4. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนออื่น ๆ เกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

3. เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตาม ความคิดเห็นที่จริงของท่าน

4. ผู้วิจัยจะเก็บคำตอบของท่านไว้เป็นความลับและนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ใน ทางสถิติและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นส่วนรวมเท่านั้นและขอรับรองว่าจะไม่มีผลเสียหาย ต่อสถานศึกษา

แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาแบบสอบถามชุดนี้ โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้ตามความเป็นจริงหรือแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ปี
3. ภูมิลำเนา ☐ พัทลุง ☐ ตรัง
☐ กระบี่ ☐ อื่น ๆ (ระบุ)
4. นับถือศาสนา ☐ พุทธ ☐ อิสลาม
☐ อื่น ๆ (ระบุ)
5. กำลังศึกษาในระดับชั้น ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1
☐ มัธยมศึกษาปีที่ 2
☐ มัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษา

1. ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา

รายการปัญหา	ระดับของปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. นักเรียนมีความเข้าใจในหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา				
2. หลักสูตรวิชาพลศึกษามีความเหมาะสมกับสภาพบังคับต่าง ๆ เช่น การแต่งกาย วิธีสอน การแยกชั้นเรียน				
3. มีการสอนโดยยึดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและบทเรียนเป็นหลัก				
4. นักเรียนให้ความสำคัญต่อวิชาพลศึกษาเท่ากับวิชาอื่น ๆ				
5. การเรียนรู้กติกาการแข่งขันกีฬานิตต่าง ๆ เป็นสิ่งที่สำคัญในการเรียนพลศึกษา				
6. การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหา				
7. หนังสือและคู่มือประกอบการเรียนการสอนมีความเพียงพอกับความต้องการของนักเรียน				
8. ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนวิชาพลศึกษามีความเหมาะสม				
9. มีการให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง				
10. การแยกชั้นเรียนเป็นการปิดกั้นในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันและทำงานร่วมกัน				
11. วิชาพลศึกษาจัดได้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี				

2. ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

รายการปัญหา	ระดับของปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความสามารถในการสาธิตกิจกรรมทุก ๆ อย่างให้นักเรียนดูได้				
2. ความสามารถในการตัดสินใจของครูพลศึกษา				
3. ครูพลศึกษาสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้				
4. ความเหมาะสมของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียน				
5. ความตั้งใจในการสอนของครูพลศึกษาและการเอาใจใส่นักเรียน				
6. ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา				
7. ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนพลศึกษา				
8. การจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนอย่างเหมาะสมของครูพลศึกษาเพื่อให้เพียงพอแก่นักเรียน				
9. ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็นอย่างไร				
10. ครูพลศึกษาต้องเป็นผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามเท่านั้น				
11. กิจกรรมพลศึกษาที่จัดไม่ตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน				
12. การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่นของครูพลศึกษา				

3. ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา

รายการปัญหา	ระดับของปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. จำนวนอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักเรียน				
2. ความปลอดภัยของอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษา และควมมีมาตรฐานของอุปกรณ์ชนิดต่างๆ				
3. สถานที่ที่ใช้ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาในร่มและกลางแจ้ง				
4. สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน				
5. การเบิกใช้และส่งคืนอุปกรณ์พลศึกษาทั้งในและนอกเวลาเรียน				
6. อุปกรณ์ทางด้านโสตทัศนศึกษา เช่น เครื่องเล่นเทป เครื่องฉายสไลด์เพื่อประกอบการเรียนการสอน				
7. มีการตรวจสอบซ่อมแซมบำรุงรักษาอุปกรณ์พลศึกษาอย่างสม่ำเสมอ				
8. อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียน เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา				
9. สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา				
10. อุปกรณ์และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพหรือเครื่องฝึกบริหารร่างกาย				

4. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

รายการปัญหา	ระดับของปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยาก-ง่าย				
2. ทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากเรียนไปแล้ว				
3. ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่กำหนด				
4. มีเกณฑ์การวัดผลด้านทักษะพฤติกรรมเหมาะสมกับเพศและวัยของนักเรียน				
5. มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล				
6. วัดและประเมินผลครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร				
7. วัดและประเมินผลการเรียนก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง				
8. วัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคเรียน				
9. ความชัดเจนของคำสั่งและข้อคำถามในแบบทดสอบ				
10. การวัดผลเน้นด้านทักษะมากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล				
11. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน				

ประวัติย่อผู้วิจัย

ប្រវត្តិយុវជន

ชื่อ - สกุล นายอาคม แก้วเอียด

วันเดือนปีเกิด 15 พฤษภาคม 2518

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

สถานที่อยู่ในปัจจุบัน 154/1 หมู่ที่ 7 ตำบลผาละมี อำเภอบางปะอิน
จังหวัดพิจิตร 93120

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2536 มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 จากโรงเรียนหารเทา จังหวัดพัทลุง

พ.ศ.2538 ป.กศ. สูง พลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชุมพร

พ.ศ.2540 วท.บ. พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ.2544 กศ.ม. พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ